REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Sesvete, Industrijska cesta 15

Poslovni broj: P-843/2019-126

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, po sucu toga suda Lovri Tomičiću, u pravnoj stvari tužiteljice – protutuženice Save Đojinčević, OIB 27104892223, iz Zagreba, Gračec 8a, koju zastupa punomoćnik Mladen Smoljan, odvjetnik iz Zagreba, Klaićeva 48, protiv 1. tuženika - protutužitelja Marina Mališa, OIB 45877641986, iz Zagreba, Gračec 10a, 2. tuženika – protutužitelja Gorana Kotura, OIB 67962441660, iz Zagreba, Gračec 10a i 3. tuženika - protutužitelja Luke Latinovića, OIB 37505578506, iz Zagreba, Vrbik II 14 (ranije na adresi Zagreb, Gračec 1a), svi zastupani po punomoćnici Ariani Varga Filaković, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vidmar i partneri j.t.d., Zagreb, Primorska ulica 8, radi utvrđenja prava služnosti puta i radi utvrđenja da služnost ne postoji, nakon glavne i javne rasprave zaključene 6. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, punomoćnice tuženih i 2. tuženika Gorana Kotura, s danom objave 19. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se postojanje prava stvarne služnosti puta pješačke staze stečenog dosjelošću i to preko poslužne nekretnine zk.čbr. 137/7 stambena zgrada br. 10a, Gračec, površine 376 m2, upisano u zk.ul. 1342 k.o. Gračani, po novoj izmjeri kč.br. 2116/1 stambena zgrada, Zagreb, Gračec 10A i dvorište površine 376 m2 upisano u posjedovnom listu PL br. 5524 k.o. Gračani, u vlasništvu tuženika kao vlasnika odgovarajućeg suvlasničkog dijela sa kojim je povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine, i to 1. tuženika - protutužitelja Marina Mališa, OIB 45877641986, iz Zagreba, Gračec 10a u suvlasničkom udjelu od 271/1000, 2. tuženika – protutužitelja Gorana Kotura, OIB 67962441660, iz Zagreba, Gračec 10a u suvlasničkom dijelu od 504/1000 i 3. tuženika - protutužitelja Luke Latinovića, OIB 37505578506, iz Zagreba, Vrbik II 14 (ranije na adresi Zagreb, Gračec 1a) u suvlasničkom dijelu od 225/1000 i to od ulice Gračec uz sjeverni rub uz među sa zk.čbr. 150/11 k.o. Gračani cijelom dužinom od 23,95 m i širinom na najužem dijelu 0,7 m do na najširem dijelu 1 m u nacrtu dopune nalaza i mišljenja geodetskog vještaka Mladena Bebera iz studenog 2023. koji je sastavni dio ove presude označeno spojnicom točaka 1-2-3-4-5-6-7-1 i obojano zeleno u površini od 19 m2, te uz istočni rub u dužini 14,2 m i

širinom na najužem dijelu 0 m do na najširem dijelu 0,5 m u nacrtu dopune nalaza i mišljenja geodetskog vještaka Mladena Bebera iz studenog 2023. koji je sastavni dio ove presude označeno spojnicom točaka 4-8-9-10-4 i obojano zeleno u površini od 5 m2, za korist svagdašnjeg vlasnika povlasne nekretnine i to zk.čbr. 140/1 Gračec, dvorište površine 218 m2, upisano u zk.ul. 780 k.o. Gračani, po novoj izmjeri kč.br. 2119 kuća br. 8/A, Zagreb, Gračec 8/A, i dvorište, površine 218 m2, upisano u posjedovni list PL br. 1054 k.o. Gračani vlasništvo tužiteljice - protutuženice Save Đojinčević, OIB 27104892223, iz Zagreba, Gračec 8a, pa su 1. tuženik - protutužitelj Marino Mališ, OIB 45877641986, iz Zagreba, Gračec 10a, 2. tuženik – protutužitelj Goran Kotur, OIB 67962441660, iz Zagreba, Gračec 10a i 3. tuženik - protutužitelj Luka Latinović, OIB 37505578506, iz Zagreba, Vrbik II 14 (ranije na adresi Zagreb, Gračec 1a) dužni omogućiti tužiteljici – protutuženici Savi Đojinčević, OIB 27104892223, iz Zagreba, Gračec 8a nesmetano korištenje služnosti puta pješačke staze i trpjeti da tužiteljica temeljem ove presude ishodi u zemljišnim knjigama uknjižbu prava stvarne služnosti puta pješačke staze na prethodno opisani način preko prethodno navedene i opisane poslužne nekretnine za korist prethodno navedene i opisane povlasne nekretnine.

II. Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev koji glasi:
Ukida se pravo stvarne služnosti puta, i to preko poslužne nekretnine zkč. br. 137/7 stambena zgrada br. 10 a, Gračec, površine 376 m2, upisano u zk. ul. 1342 k.o. Gračani, po novoj izmjeri kč. br. 2116/1, stambena zgrada, Zagreb, Gračec 10 A i dvorište, površine 376 m2, upisano u posjedovnom listu PL br. 5524 k.o. Gračani, u vlasništvu tuženika kao vlasnika odgovarajućeg suvlasničkog dijela s kojim je povezano vlasništvo posebnog dijela nekretnine, i to 1. tuženika - protutužitelja Marina Mališa, OIB 45877641986, iz Zagreba, Gračec 10a, u suvlasničkom dijelu od 271/1000, 2. tuženika – protutužitelja Gorana Kotura, OIB 67962441660, iz Zagreba, Gračec 10a, u suvlasničkom dijelu od 504/1000 i 3. tuženika – protutužitelja Luke Latinovića, OIB 37505578506, iz Zagreba, Vrbik II 14 (ranije na adresi Zagreb, Gračec 1a), u suvlasničkom dijelu od 225/1000, i to od ulice Gračec uz sjeverni rub uz među sa zkč. br. 150/11 k.o. Gračani cijelom dužinom od 24 m, a širinom od 80 cm, za korist svagdašnjeg vlasnika povlasne nekretnine, i to zkč. br. 140/1 Gračec, dvorište površine 218 m2, upisano u zk. ul. 780 k.o. Gračani, po novoj izmjeri kč. br. 2119 kuća br. 8/A, Zagreb, Gračec 8/A i dvorište, površine 218 m2, upisano u posjedovni list PL br. 1054 k.o. Gračani, vlasništvo tužiteljice – protutuženice Save Đojinčević, OIB 27104892223, iz Zagreba, Gračec 8a.

III. Nalaže se 1., 2. i 3. tuženicima – protutužiteljima u roku od 15 (petnaest) dana naknaditi tužiteljici - protutuženici troškove parničnog postupka u iznosu od 895,40 EUR sa zateznom kamatom od 19. studenoga 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice – protutuženice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 8.168,19 EUR.

Obrazloženje

1. Tužiteljica – protutuženica (dalje: tužiteljica) je 16. listopada 2018. podnijela tužbu u kojoj navodi kako je ona vlasnica i posjednica nekretnine upisane u PL br. 1054, kč.br. 2119, k.o. Gračani, površine 52 m2 i dvorište površine 166 m2, što po staroj izmjeri odgovara nekretnini zk.čbr. 140/1 upisanoj u zk.ul. 780 k.o. Gračani i zk.čbr. 140/2 upisanoj u zk.ul. 260 k.o. Gračani. Navodi da su 1.-3. tuženici vlasnici posebnih dijelova – stanova koji se nalaze u stambenoj zgradi na adresi Gračec br. 10a, izgrađenoj na kč.br. 2116/1 k.o. Gračani, površine 376 m2, upisano u PL 5524 k.o. Gračani što po staroj izmjeri odgovara nekretnini zkč.br.137/7 upisanoj u zk.ul. broj 1342 k.o. Gračani, i to: 1.tuženik suvlasničkog dijela od 271/1000 etažno vlasništvo (E-2) povezano sa vlasništvom trosobnog stana oznake S2 na 1.katu neto korisne površine 63,70 m2, neodvojivo povezano sa sporednim dijelovima, balkonom površine 9,5 m2, spremištem stana u suterenu oznake SP2 površine 5,02 m2, parkirnim mjestom u suterenu oznake PM3 površine 12,00 m2, parkirnim mjestom u suterenu oznake PM4 površine 12,00 m2, u nacrtu sve označeno zelenom bojom, ukupne površine posebnog i sporednih dijelova od 102,22 m2, 2. tuženik suvlasničkog dijela od 504/1000 etažno vlasništvo (E-1) povezano s vlasništvom četverosobnog dvoetažnog stana oznake S1 u suterenu i prizemlju neto korisne površine 118,57 m2, neodvojivo povezano sa sporednim dijelovima, terasom u suterenu površine 9,5 m2, terasom-vrtom u suterenu površine 102 m2, balkonom u prizemlju površine 9,5 m2, spremištem u suterenu oznake SP1 površine 8,45 m2, parkirnim mjestom u suterenu oznake PM1 površine 12,00 m2, parkirnim mjestom u suterenu oznake PM2 površine 12,00 m2, u nacrtu označeno plavom bojom, ukupne površine posebnog i sporednih dijelova od 272,02 m2 i 3. tuženik suvlasničkog dijela od 225/1000 etažno vlasništvo (E-3) povezano s vlasništvom dvosobnog stana oznake S3 u potkrovlju neto korisne površine 53,13 m2, neodvojivo povezano sa sporednim dijelovima, terasom u potkrovlju površine 10,92 m2, balkonom u potkrovlju površine 9,5 m2, spremištem u suterenu oznake SP3 površine 4,30 m2, parkirnim mjestom u suterenu oznake PM5 površine 12,00 m2 u nacrtu sve označeno crvenom bojom, ukupne površine posebnog i sporednih dijelova od 89,85 m2. Ističe, kako tužiteljica na nekretnini u njezinom vlasništvu na adresi Gračec 8a u Zagrebu stanuje od 1980., te se preko 38 godina koristi putem od svoje kuće do javne ceste Gračec preko nekretnina-kč.br. 2115 upisano u PL broj 1228 k.o. Gračani što u staroj izmjeri odgovara zkč.br. 140/7 upisano u zk.ul.259 k.o. Gračani, zatim preko kč.br. 2114 k.o. Gračani što u staroj izmjeri odgovara zkč.br. 140/5 upisano u zk.ul. 259 k.o. Gračani, dalje preko kč.br. 2113/2 k.o. Gračani upisano u PL broj 5395 što u staroj izmjeri odgovara zkč.br. 141/2 upisano u zk.ul. 697 k.o. Gračani te preko kč.br. 2111 k.o. Gračani upisano u PL broj 1316 što u staroj izmjeri odgovara zkč.br. 141/3 i 142/1 upisano u zk.ul. 357 k.o. Gračani i zatim preko kč.br. 2109 k.o. Gračani upisano u PL 1842 što u staroj izmjeri odgovara zkč.br. 142/2 upisano u zk.ul. 673 k.o. Gračani. Da bi tužiteljica došla do javne ceste Gračec, nakon navedenih nekretnina mora proći i preko nekretnine tuženika. Put kojim se koristi tužiteljica prolazi preko poslužne nekretnine tuženika u dužini od 24 metra uzduž sjeverne međe kč.br. 2116/1 prema međi s kč.br. 2105/1 i u širini od 80,00 cm s time da su pravni prednici tuženika omogućili korištenje puta-pješačke staze tužiteljici na način da su put ostavili izvan svoje ograde. Navodi, kako je 2.tuženik svojedobno tužiteljici saopćio da će put fizički zagraditi ogradom, zaključati i staviti portafon pa je po prijedlogu tužiteljice pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu proveden postupak osiguranja dokaza pod

poslovnim brojem R1-169/2017 te je u istom postupku po vještaku geodetske struke proveden dokaz radi identifikacije nekretnina preko kojih prolazi put do tužiteljičine nekretnine, kao i radi utvrđenja stanja samog puta. Nadalje navodi, kako su tuženici 17. rujna 2018. počeli radove na dijelu gdje se nalazi pješačka staza na način da su srušili betonski zidić koji je ograđivao dvorište tuženika od pješačke staze te su na to cijelo područje postavili pločice, te dijelom izradili stepenice (budući da je pješačka staza na nizbrdici) uz već postojeće od ranije izgrađene stepenice. Postavili su i ogradu prema kč.br. 2105/1. Nadalje, tuženici su postavili željezna vrata na kraju staze prema međi s kč.br. 2109 i 2111 i to 5. i 6. listopada 2018. koja za sada nisu zaključana. Ističe kako tužiteljica osobno od 1980. faktično ostvaruje predmetnu služnost, a prije nje to su činili njezini prednici, izvršavajući sadržaj služnosti a to je slobodan pristup sa javne površine svojoj kući i od kuće prema javnoj površini, kao i slobodan pristup trećih osoba njezinoj kući i od njezine kuće do javne ceste Gračec sve preko poslužne nekretnine i to na dijelu navedenom u točci 3 predmetne tužbe, čime je dosjelošću stečeno pravo stvarne služnosti puta kao pješačke staze. Navodi kako su tuženici više puta isticali da ne osporavaju pravo služnosti puta preko njihove nekretnine pa ih je tužiteljica pismeno preko punomoćnika pozvala da je obavijeste pristaju li da se u izvanparničnom postupku sklopi sudska nagodba kojom bi se utvrdilo postojeće stanje postojanja prava stvarne služnosti puta. Međutim, tuženici su se oglušili o poziv tužiteljice da pravno reguliraju pravo služnosti, a tužiteljica kao vlasnica povlasne nekretnine ima pravni interes da se utvrdi postojanje prava stvarne služnosti stečenog dosjelošću i ishodi upis tog prava u zemljišnim knjigama pa je ista prisiljena podnijeti predmetnu tužbu.

2. Tuženici – protutužitelji (dalje: tuženici) su 17. siječnja 2019. podnijeli odgovor na tužbu i protutužbu. Osporavaju tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Navode kako vlasništvo predmetnih nekretnina nije sporno te oni ne spore tužiteljici da bi bila vlasnik kuće u Zagrebu, Gračec 8a, kao što ne spore niti da su oni suvlasnici kuće u Zagrebu, Gračec 10a. U odnosu na navode iz tužbe, tuženici u nastavku iznose činjenice i dokaze iz kojih će biti vidljivo što od navoda tužbe može biti nesporno, a što je u svakom slučaju sporno. Najprije, navode kako je predmetnu nekretninu koja je danas u suvlasništvu tuženika izgradio investitor UPIT d.o.o. te je posebne dijelove (stanove) prodao tuženicima još 2007. U trenutku kada su tuženici kupovali predmetnu nekretninu, pa tako niti danas, u zemljišnim knjigama nije bila upisana služnost puta koju tužiteljica želi ostvariti u predmetnom postupku. Stoga se na predmetnu situaciju mora primijeniti odredba čl. 124. st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kojom je propisano kako je stjecatelj koji je, postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige, u dobroj vjeri stekao pravo vlasništva neke nekretnine, stekao tu nekretninu kao da na njoj ne postoje tuđa prava, tereti ni ograničenja koja u tom trenutku nisu bila upisana, niti je iz zemljišnih knjiga bilo vidljivo da je zatražen njihov upis. Dakle, tuženici u trenutku stjecanja vlasništva svojih nekretnina nisu bili upoznati, niti od strane investitora koji ime je stanove prodao, niti od strane tužiteljice, o postojanju eventualne služnosti puta a koja činjenica bi u svakom slučaju umanjila vrijednost kupljene nekretnine te bi tuženici imali pravo od investitora zahtijevati i umanjenje cijene. S obzirom na navedeno, tuženike u predmetnom slučaju štiti citirana odredba o zaštiti povjerenja u potpunost zemljišne knjige te je nejasno iz kojeg razloga tužiteljica, ako već tvrdi da je preko 38 godina u posjedu tog prava stvarne služnosti, nije već odavno riješila pitanje upisa tog prava u zemljišne knjige. Nadalje navode u odnosu na navode kako su tuženici više puta isticali da ne osporavaju pravo služnosti puta preko njihove parcele, da taj

navod nije točan jer tuženici nisu stručne osobe koje bi morale znati što znači "služnost puta" i kakve to pravne posljedice ima za njihov život i vrijednost njihove nekretnine. Tuženici su jednostavno, zbog dobrosusjedskih odnosa pristali tužiteljici ponekad, i to privremeno, dopustiti prolaz kroz svoje dvorište putem koji tužiteljica opisuje u predmetnoj tužbi, no to se nikako ne može smatrati pristankom na osnivanje prava stvarne služnosti. Nadalje navode kako je čak i iz dopisa punomoćnika tuženika od 22. ožujka 2017. (dostavljenog uz tužbu) jasno vidljivo da se ne želi tužiteljici omogućiti prolaz kroz dvorište, u smislu da tuženici nisu htjeli jednostavno cijeli taj dio dvorišta zatvoriti za prolaz te se ne radi o bilo kakvom priznanju prava stvarne služnosti. Navode kako tužiteljica u tužbi opisuje i radove koje su tuženici izveli na prolazu kroz svoje dvorište, koji prolaz je predmet ovog spora. Tuženici te radove ne osporavaju, čak štoviše, ističu kako ti radovi samo ukazuju na poštene namjere tuženika jer su ti radovi doveli do uređenja predmetnog prolaza, a isti time nije ni na koji način prepriječen. Ističu kako su vrata napravljena iz razloga što (osim tužiteljice) postoji još i niz drugih susjeda, vlasnika susjednih čestica, koji bi mogli tuda prolaziti, a na to također nemaju pravo. Ističu kako bi tuženici u takvom slučaju bili dužni tijekom cijelog dana trpjeti prolaz vrlo velikog broja ljudi preko svoje parcele, koji ljudi na takav prolazak nemaju pravo, a do javnog puta imaju mnogo prikladnije prilazne puteve. Opreza radi, a u koliko bi eventualno sud u predmetnom postupku smatrao da je osnovan tužbeni zahtjev, tuženici upućuju na kopiju katastarskog plana koja je priložena uz tužbu. Navode kako s čestice u vlasništvu tužiteljice (2119) do javnog puta značajno je duži put do ulice Gračec (prema sjeverozapadu), nego do Gračanske ceste (prema jugoistoku). Ističu kako se do Gračanske ceste dolazi prolaskom preko jedne parcele (2121/1; Gračanska cesta 107), dok se do ulice Gračec mora proći preko čak 8 parcela (2105/1, 2116/2, 2115, 2114, 2113/2, 2111, 2116/1 i 2109). Zbog navedenoga tuženici ukazuju na sljedeće odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Odredbu članka 175. u kojemu je propisano kako svaka služnost mora imati razumnu svrhu i odredbu čl. 242. st.1. i 2. kojima je propisano kako izgubi li pravo služnosti razumnu svrhu, vlasnik poslužne stvari može zahtijevati da se ono ukine; sud će ukinuti služnost puta bez obzira na kojem temelju je osnovana, ako utvrdi da postoji drugi prikladniji prola. Dakle, opreza radi tuženici ističu da je, sve kada bi se i utvrdilo da je osnovan tužbeni zahtjev, potrebno ukinuti predmetnu služnost puta jer ona nema razumnu svrhu, uzimajući u obzir da postoji drugi prikladniji prolaz na javni put, od prolaza koji je predmet ovog postupka te u tom pravcu i postavljaju protutužbeni zahtjev usmjeren na ukidanje prava stvarne služnosti puta.

3. Tužiteljica se podneskom od 20. ožujka 2019. očitovala na odgovor na tužbu. U odnosu na pozivanje tuženika na zaštitu povjerenja u zemljišne knjige navodi kako predmetna služnost puta postoji cijelom dužinom dvorišta tuženika, put je bio i nadalje jest jasno vidljiv, ne samo u trenutku kada su tuženici kupovali stanove, već i prije toga, kako ranijem vlasniku-investitoru zgrade UPIT d.o.o., tako i njegovim prednicima, koji su i ostavili uz rub zemljišta prostor za pješačku stazu. Ističe, kako je investitor zgrade u kojoj žive tuženici društvo UPIT d.o.o. prilikom gradnje poštovao kako dužinu tako i širinu staze kojom prolazi tužiteljica i to na način na koji su i raniji vlasnici ostavili put za prolazak. Ističe, kako tuženicima postojanje staze nije moglo ostati nepoznato jer je vidljiva i sa samog dvorišta zgrade, a i iz stanova. Naime, vlasnici svih ostalih zemljišta po kojima prolazi tužiteljica su ogradili svoja zemljišta na način da su za prolazak ostavili ograđeni prostor koji je jasno vidljiv iz zgrade tuženika i to od ulice Gračec pa sve do kuće tužiteljice. Dakle tuženici su

već prilikom kupnje, a osobito prilikom upisa prava vlasništva u zemljišne knjige imali saznanja o postojanju puta preko njihovih dvorišta. Pored toga, ističe kako je 2.tuženik Goran Kotur kupio stan 23. travnja 2007. a upisao je pravo vlasništva u zemljišne knjige tek 26. siječnja 2016. pa je u tom trenutku već godinama bio u dobrosusjedskim odnosima s tužiteljicom, nikad joj ni on ni drugi tuženici nisu zabranjivali prolazak niti ga ograničavali u bilo kojem pogledu pa je neistinita tvrdnja tuženika da su tužiteljici ponekad i to privremeno dopuštali prolazak. Navodi i da su tuženici priznali tužiteljici kako nemaju namjeru joj onemogućiti prolaz preko njihove nekretnine do ulice Gračec pa je neistina da nisu znali značenje tog pristanka na prolazak. Nadalje navodi kako put kojim prolazi tužiteljica postoji već desetljećima i uspostavljen je za korištenje svih zemljišta koja se nalaze u blizini kuće tužiteljice jer do njih nije bilo nikakvog prolaza obzirom je između ulice Gračec i sadašnje Gračanske ceste, gdje se nalazi zemljište tužiteljice, bilo korito potoka Bliznec zbog čega vlasnici zemljišta nisu niti mogli prići svojim zemljištima s Gračanske ceste već samo s ulice Gračec. Nadalje navodi da kada je 1987. potok Bliznec zatrpan radi proširenja Gračanske ceste, vlasnici zemljišta uz Gračansku cestu dobili su mogućnost prolaska sa svojih zemljišta neposredno do javne ceste (Gračanske ceste) te oni više ni ne koriste put preko zemljišta tuženika. Međutim, zemljište tužiteljice ostalo je između Gračanske ceste i ulice Gračec i tužiteljica nema mogućnost neposrednog prolaska do bilo koje od tih cesta sa svoga zemljišta. Zbog toga ona za prolazak koristi put, koji između ostalog prolazi i preko zemljišta tuženika, a kako je taj put postojao u trenutku kada se doselila na svoju nekretninu 1980. Taj put koriste i vlasnici onih zemljišta koja nemaju neposredni pristup na javnu cestu, a i oni su dosjelošću stekli to pravo. Stoga su neistiniti navodi tuženika kako bi oni bili dužni trpjeti prolazak neograničenog broja osoba preko svojeg zemljišta. Suprotno tvrdnjama tuženika tužiteljica nema uspostavljeno pravo služnosti prolaska ni preko nekretnine kč.br. 2121/1 k.o Gračani i zbog tog ona može doći do svoje kuće jedino preko zemljišta tuženika. Tvrdnja tuženika da je njezina služnost preko zemljišta tuženika izgubila svrhu potpuno je neutemeljena jer je to tužiteljici jedini prolaz do kuće.

4. U predmetnoj pravnoj stvari proveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje geodetskog vještaka Mladena Bebera radi identifikacije puta preko nekretnine tuženika.

5. Podneskom od 30. ožujka 2026. tužiteljica je uskladila svoj tužbeni zahtjev sa provedenim vještačenjem, odnosno postavila je konačni tužbeni zahtjev.

6. Tijekom postupka sud je pregledao izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 260, kat. čest. 140/2 k.o. Gračani (str. 6 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 780, kat. čest. 140/1, k.o. Gračani (str. 7 spisa), prijepis posjedovnog lista (str. 8 spisa), izvod iz katastarskog plana (str. 9 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 1342, kat. čest. 137/7, k.o. Gračani (str. 10 spisa), prijepis posjedovnog lista (str. 11 spisa), informacije o identifikaciji knjižnih čestica prema evidenciji iz katastarske dokumentacije (str. 12 spisa), dopis punomoćnice tužiteljice od 28. rujna 2018. S povratnicom (str. 13 i 14 spisa), dopis tadašnje punomoćnice tuženika odvjetnice Iris Missoni de Both od 22. ožujka 2017. (str. 15 spisa), nalaz i mišljenje geodetskog vještaka Danijela Markovića od 9. svibnja 2017. u predmetu osiguranja dokaza Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R1-169/2017 (str. 16 – 20 spisa), povijesni zemljišnoknjižni izvadak za zk. ul. 1342, kat. čest. 137/7, k.o.

Gračani (str. 32 i 33), sudsku praksu (str. 34 i 35 spisa), potvrdu MUP-a PU Zagrebačke V PP Zagreb od 14. siječnja 2019. (str. 36 spisa), dopis tužiteljice od 26. ožujka 2017. (str. 48 spisa), Presudu na temelju odricanja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Stalne službe u Sesvetama poslovni broj P-531/16-9 od 16. lipnja 2016. (str. 50 i 51 spisa), izvješće o utvrđivanju postojećih međa i drugih granica te o novom razgraničenju (str. 52 – 55 spisa), kopiju katastarskog plana (str. 56 spisa), dopis odvjetničkog društva Matijević, Jakirčević i Malkoč od 10. prosinca 2015. (str. 57 i 58 spisa), dopis punomoćnika tužiteljice upućen Diani Šalamon od 16. studenoga 2015. (str. 59 spisa), tužbu Diane Šalamon protiv ovdje tužiteljice Save Đojinčević od 22. siječnja 2016. (str. 61 – 63 spisa), izvadak iz zemljišne za zk. ul. 10761, kat. čest. 150/11, k.o. Gračani (str. 64 spisa), izvadak iz posjedovnog lista (str. 65 i 66 spisa), potvrdu MUP-a, PU Zagrebačke, V Policijske postaje Zagreb od 3. prosinca 2015. (str. 67 spisa), izvadak iz rječnika stranih riječi (str. 68 i 69 spisa), izvod iz katastarskog plana (str. 70 spisa), fotografije (str. 71 i 72 spisa), dopis Gradskog ureda za katastar i geodetske poslove od 8. kolovoza 2016. (str. 73 – 75 spisa), rješenje Hrvatske komore ovlaštenih inženjera geodezije od 13. prosinca 2016. (str. 76 spisa), dopis geodeta Davora Bačelića od 31. svibnja 2016. (str. 77 spisa), fotografije (str. 80 – 82 spisa), lokacijsku dozvolu od 28. travnja 2006. (str. 84 – 86 spisa), izjavu Ane Vukušić od 31. siječnja 2005. (str. 87 spisa), Izjavu Branka Markuša od 27. prosinca 2005. (str. 88 spisa), dopis tadašnje punomoćnice tuženika odvjetnice Iris Missoni de Both od 5. lipnja 2017. (str. 93 spisa), potvrdu MUP-a PU Zagrebačke V Policijske postaje Zagreb od 10. listopada 2018. (str. 94 spisa), fotografije (str. 129 – 135 spisa), dopis Gradskog ureda za katastar i geodetske poslove od 8. svibnja 2017. (str. 136 spisa), prijavni list za zemljišnu knjigu (str. 137 i 138 spisa), potvrde (str. 139 – 142 spisa), iskaz čestica (str 143 spisa), diobni nacrt (str. 144 i 145 spisa), situaciju (str. 146 i 147 spisa), zemljišnoknjižni izvadak za zk. ul. 780, kat. čest. 140/1, k.o. Gračani (str. 148 spisa), sudsku nagodbu u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R2-965/2019-2 od 10. siječnja 2020. (str. 149 i 150 spisa), sudsku nagodbu u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R2-963/19-3 od 8. siječnja 2020. (str. 151 – 153 spisa), sudsku nagodbu u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R2-964/19-4 od 8. siječnja 2020. (str. 154 – 156 spisa), nalaz i mišljenje geodetskog vještaka Danijela Markovica u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R1-169/2017 (str. 157 – 163 spisa), potvrdu o izdanoj ispravi/uvjerenju i obavijest o neplaćenoj pristojbi i troškovima od 12. ožujka 2020. (str. 171 i 172 spisa), dopis Gradskog ureda za katastar i geodetske poslove od 12. ožujka 2020. (str. 173 spisa), povijest promjena na katastarskim česticama (str. 175 spisa), rješenja ureda za katastar (str. 177 – 180 spisa), skice premjeravanja (str. 181 – 185 spisa), prikaz novog i dosadašnjeg stanja nekretnine (str. 186 spisa), dopis Državnog inspektorata od 17. studenoga 2021. (str. 216 spisa), fotografije (str. 221 – 236 spisa), sudsku nagodbu u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R1-166/20 od 28. srpnja 2020. (str. 247 – 249 spisa), skicu izmjere (str. 250 spisa), dopise ranije punomoćnice tuženih odvjetnice Iris Missoni de Both (str. 251 i 252 spisa), dopis tužiteljice od 26. ožujka 2017. (str. 253 spisa), dopise punomoćnika tužiteljice (str. 254 – 257 spisa), potvrde MUP-a V Policijske postaje Zagreb (str. 258 i 259 spisa), fotografije (str. 260 – 275 spisa), skicu (str. 276 spisa), zapisnik iz predmeta Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R1-169/17 od 7. travnja 2017. (str. 283 i 284 spisa), potvrdu MUP-a V Policijske postaje Zagreb od 12. srpnja 2013. (str. 285 spisa), tužbu Diane Šalomon od 22. siječnja 2016. (str. 286 – 288 spisa), odgovor na tužbu ovdje tužiteljice u predmetu Općinskog građanskog

suda u Zagrebu poslovni broj P-531/2016 od 26. veljače 2016. s prilozima (str. 290 – 313 spisa), očitovanje volje za upis posebnih dijelova nekretnine u zemljišne knjige (str. 321 i 322 spisa), potvrdu Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet od 21. prosinca 2006. (str. 323 i 324 spisa), plan posebnih dijelova stambene zgrade na lokaciji Zagreb, Gračec 10 A (str. 325 i 326 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu (str. 327 spisa), potvrdu Hrvatske komore arhitekata od 14. lipnja 2004. (str. 328 spisa), izvod iz katastarskog plana (str. 329 spisa), rješenje ureda za katastar (str. 330 i 331 spisa), rješenje (str. 332 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk. ul. 849, k.o. Gračani (str. 333 spisa), prijavni list za zemljišnu knjigu (str. 334 – 336 spisa), kopiju katastarskog plana za zemljišnu knjigu (str. 337 spisa), predmet etažnog upisa (str. 338 spisa), specifikaciju prostora po etažama (str. 339 – 344 spisa), prijedlog za uknjižbu (str. 345 i 346 spisa), tlocrt suterena (str. 347 spisa), tlocrt prizemlja (str. 348 spisa), tlocrt 1. kata (str. 349 spisa), tlocrt potkrovlja (str. 350 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Danka Mikute (str. 355 i 356 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Marije Manolić (str. 356 – 358 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Rozalije Klementine Bočkaj (str. 358 i 359 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Milana Milićevića (str. 360 i 361 spisa), fotografija (str. 376 spisa), proveden je očevid na licu mjesta predmetnih nekretnina (str. 379 – 388 spisa), osnovni nalaz i mišljenje geodetskog vještaka Mladena Bebera od 22. studenoga 2022. (str. 390 – 407 spisa), prikaz stambene građevine (str. 424 i 425 spisa), osnovni nalaz vještaka Mladena Bebera dostavljen putem e-komunikacije (str. 426 – 443 spisa), očitovanje geodetskog vještaka Mladena Bebera od 2. travnja 2023. (str. 446 i 447 spisa), dopunu nalaza i mišljenja geodetskog vještaka Mladena Bebera od 15. siječnja 2024. (str. 454 – 456 spisa), izveden je dokaz usmenim saslušanjem geodetskog vještaka Mladena Bebera (str. 481 – 483 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Jasenke Jurenović (str. 491 – 493 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Tomislava Čavleka (str. 500 i 501 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Jasminke Đojinčević (str. 502 – 505 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Milana Basarića (str. 505 i 506 spisa), fotografije (str. 513 – 516 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Alise Fijucek (str. 518 i 519 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Davorina Lapaša (str. 519 i 520 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Zvonimira Jurenovića (str. 520 i 521 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Duška Mihotića (str. 521 i 522 spisa), fotografije (str. 528 – 536 spisa), izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Gordane Bobanović (str. 543 i 544 spisa), potvrdu MUP-a V Policijske postaje Zagreb od 3. prosinca 2015. (str. 566 spisa), izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice Save Đojinčević (str. 570 – 572 spisa), izveden je dokaz saslušanjem 1. tuženika Marina Mališa (str. 572 – 574 spisa), izveden je dokaz saslušanjem 2. tuženika Gorana Kotura (str. 574 – 576 spisa), fotografiju (str. 578 spisa) te je ovom spisu priklopljen predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj R1-169/2017.

7. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.; dalje: ZPP), ovaj sud je ocijenio

kako je konačno postavljeni tužbeni zahtjev osnovan, dok je neosnovan protutužbeni zahtjev.

8. Predmet spora je konačno postavljeni tužbeni zahtjev kojim tužiteljica traži da se utvrdi postojanje stvarne služnosti puta pješačke staze stečenog dosjelošću i to preko poslužne nekretnine zk. čbr. 137/7, upisane u zk. ul. 1342, k.o. Gračani, po novoj izmjeri kč. br. 2116/1 upisano u PL br. 5524 k.o. Gračani, u suvlasništvu 1. – 3. tuženika, odnosno etažnom vlasništvu istih i to u korist povlasne nekretnine u vlasništvu tužiteljice i to zk. čbr. 140/1 Gračec, upisano u zk. ul. 780, k.o. Gračani, po novoj izmjeri kč. br. 2119 kuća br. 8/A Zagreb, Gračec 8/A i to po površini označenoj u nacrtu dopune nalaza i mišljenja geodetskog vještaka Mladena Bebera iz studenoga 2023., koji je sastavni dio ove presude.

9. Predmet spora je i protutužbeni zahtjev kojim tuženici traže ukidanje predmetne služnosti i to iz razloga što je ista izgubila razumnu svrhu.

10. U predmetnom slučaju radi se o tome da tužiteljica tvrdi da je ona stekla pravo stvarne služnosti puta na temelju odredbe čl. 229. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne Novine", broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 1528/14., 81/15. i 94/18., dalje: ZV) u kojoj je propisano da se stvarna služnost osniva na temelju zakona dosjelošću, ako ju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njezin sadržaj kroz dvadeset godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio.

11. Između stranaka nije sporno da je tužiteljica vlasnica nekretnine u čiju korist želi uspostaviti pravo stvarne služnosti puta, dok su tuženici suvlasnici nekretnine preko koje tužiteljica želi da se uspostavi pravo stvarne služnosti puta.

12. Nije sporno da je zgradu u suvlasništvu tuženika gradio investitor društvo UPIT d.o.o. i da je investitor prodao tuženicima stanove u predmetnoj zgradi još 2007.

13. U odnosu na tužbeni zahtjev o kojem je najprije potrebno odlučiti odlučno je pitanje postoji li na predmetnoj nekretnini u suvlasništvu tuženika put i da li su isti znali za postojanje toga puta kada su kupili svoje stanove u predmetnoj zgradi.

14. Naime, nije sporno kako na nekretnini tuženih nije bila niti je do sada upisana služnost pa se tuženici pozivaju na načelo povjerenja u zemljišne knjige, odnosno pozivaju se na to da nikakva služnost nije bila upisana kada su oni stekli suvlasništvo nekretnine niti da su znali za postojanje bilo kakve služnosti puta.

15. U odnosu na pitanje služnosti puta potrebno je istaknuti kako spisu prileži parcelacijski elaborat RN-2192/99 koji je potvrđen od strane Grada Zagreba 14. ožujka 2000. iz kojeg je razvidno postojanje služnosti puta preko nekretnine u suvlasništvu tuženika (isto je razvidno iz situacije na str. 146 spisa). Dakle, vidljivo je postojanje služnosti puta na nekretnini u suvlasništvu tuženika i to od prije nego što su tuženici kupili svoju nekretninu 2007. i to od investitora društva UPIT d.o.o.

16. Radi razjašnjenja odlučnih okolnosti u ovoj pravnoj stvari na ročištu za glavnu raspravu 17. listopada 2022. izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Darka Mikute, Marije Manolić, Rozalije Klementine Bočkaj i Milana Miličevića.

17. Svjedok Darko Mikuta iskazao je da je on susjed tužiteljice i poznaje tužiteljicu, dok tužene ne poznaje. Tužiteljica do svoje kuće dolazi putem koji vodi od ulice Gračec i prolazi između dvije zgrade i to je jedini pristupni put kojim se može doći do nekretnine tužiteljice. Nekretnina tužiteljice nalazi se iza njegove nekretnine i tuda ne može proći, jer je njegova nekretnina ograđena i on zaključava ogradu preko noći i preko dana, ako nije kod kuće. On od rođenja živi ovdje, a tužiteljica živi ovdje od 1980. Do problema je došlo prije nekoliko godina kada su stanari uselili u zgradu. On je u dobrim susjedskim odnosima pa me je ona rekla za postojanje tih problema. Tužiteljica od kada živi u predmetnoj nekretnini koristi predmetni put za prići svojoj nekretnini, budući da je to jedini prilazni put njenoj nekretnini. On samo zna da tuženici tamo stanuju, ali iste uopće ne poznaje.

Na poseban upit pun. tužiteljice da li mu je poznato da li druge osobe prolaze tim putem, svjedok je odgovorio da da, jer tu je prolazio od njegove supruge pokojni ujak, jer nije mogao drugim putem doći do svojeg vrta, a on kada bi tuda prošao bi na kraju skrenuo lijevo, a tužiteljica skrene desno do svoje nekretnine. On je tuda išao u školu tim putem, njegova djeca su išla tim putem u školu, a i pokojni roditelji su išli tim putem, to je staza od kada je njemu poznato, a to je jako stara staza.

Na poseban upit zamjenice pun. tuženika koje godine je napravio ogradu oko svoje kuće, svjedok je odgovorio da je ograda postavljena još kada je on bio dijete, a on je postavio vrata prošle godine na ljeto, jer mu je tuda počela prolaziti policija, a njegova adresa je Gračanska cesta 107, a oni idu na Gračec 8A i on im je govorio da moraju ići okolo. Tužiteljica je mogla ući u njegovo dvorište prije nego što su postavljena vrata, ali nije mogla na drugoj strani izaći, jer je parcela ograđena. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li je tužiteljica ikada prolazila kroz njegovu parcelu, svjedok je odgovorio da samo u slučaju da su joj primjerice dovezli krumpir pa da ne ide okolo i u slučaju da treba prići hitna pomoć. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li je onda bliže i praktičnije prići nekretnini tužiteljice kroz njegovu nekretninu ili kroz nekretninu u kojoj žive tuženi, svjedok je odgovorio da je bliže, ali njegova vrata su zatvorena pa bi njega morala svaki puta zamoliti da joj on dopusti da ona prođe. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li zna gdje tužiteljica odlaže svoje smeće, svjedok je odgovorio da službeno tužiteljica mora kantu odvući na ulicu Gračec, a i poštu prima na ulici Gračec, odnosno tamo joj se nalazi poštanski sandučić, ali gdje ona u praksi odlaže smeće, to ne zna. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li ima saznanja o tome da li tužiteljica stanuje na nekoj drugoj adresi u kvartu, svjedok je odgovorio da ju vidi da u kući gori svijetlo navečer pa pretpostavlja da ona tu boravi, a i ujutro oko 06,15 sati kada vozi suprugu na posao isto u kući gori svijetlo, ali točno da li ona stalno boravi u toj kući ne zna. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li bi se vrijednost njegove nekretnine smanjila da dozvoli pravo prolaza tužiteljici, svjedok odgovara da bi se zasigurno smanjila, jer bi ista prolazila pola metra od njegovog prozora.

18. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i životno logičan iskaz svjedoka Danka Mikute. Važno je istaknuti kako je svjedok Mikuta vlasnik susjedne nekretnine u odnosu na nekretninu tužiteljice i to nekretnine koja se nalazi između nekretnine tužiteljice i Gračanske ceste, odnosno nekretnine za koju tuženici tvrde da bi to bio prikladniji put do nekretnine tužiteljice. U odnosu na tužbeni zahtjev važno je

napomenuti kako iz iskaza svjedoka Mikute proizlazi da je predmetni put preko nekretnine u suvlasništvu tuženika jedini pristupni put kojim tužiteljica može doći do svoje nekretnine. Naime, svjedok je pojasnio da je njegova nekretnina ograđena i da on zaključava ogradu preko noći i preko dana i da bi tužiteljica da bi mogla doći do svoje nekretnine njega svaki puta morala pitati da joj dopusti da prođe. Iz iskaza proizlazi i da je tužiteljica znala proći preko njegove nekretnine do svoje nekretnine, ali samo kada bi joj primjerice dovezli krumpir pa da ne ide okolo i u slučaju da treba doći hitna pomoć. Iz iskaza proizlazi da tužiteljica mora kantu za smeće odvući na ulicu Gračec i da poštu prima na ulici Gračec, odnosno da joj se tamo nalazi poštanski sandučić. Iz iskaza proizlazi i važna okolnost da je on predmetnom stazom išao u školu, da su njegova djeca tim putem išla u školu, a i pokojni roditelji su išli tim putem, odnosno iz iskaza svjedoka Mikute proizlazi kako je to staza od kada je njemu poznato i da je to jako stara staza.

19. Dakle, iz iskaza svjedoka Mikute proizlazi kako su se predmetnim putem koji vodi dijelom i preko nekretnine u vlasništvu tuženika koristile brojne osobe, a ne samo tužiteljica, što ukazuje na to da je tuženicima moralo biti poznato da preko njihove nekretnine vodi put.

20. Svjedokinja Marija Manolić iskazala je kako poznaje tužiteljicu i tužene, a tužene poznaje od prvog dana kada su došli živjeti na Gračec, odnosno kada su kupili od gospodina Miličevića te stanove. Predmetnim putem-stazom služili su svi koji su dolje imali čestice. S time je bio upoznat gospodin Miličević, prije nego što je izgrađena zgrada u kojoj žive tuženi, jer je bila provedena izmjera na kojoj je bio on prisutan, a bila je i ona prisutna i pokojni Branko Markuš je bio prisutan, a na njegovoj parceli je 20 cm te staze bilo, a Branko Markuš kada je 2010. legalizirao svoju kuću, dobio je iz gruntovnice ucrtanu tu stazu. Tim putem koristili su se Lapaši, gospodin Rajh, Dujmović i dolje je bio Miško kojem je zaboravila prezime, a on se i sporio za tu stazu. To je jedini put kojim tužiteljica može doći do svoje nekretnine i ona se istim koristila svo vrijeme od 1980. kada živi u predmetnoj nekretnini. Kada bi tužiteljica prolazila preko nekretnine svjedoka Mikute, ona bi mu morala prolaziti točno uz sami prozor. Do problema je došlo kada je gospođa Diana Šalamon tužila tužiteljicu i tražila da se utvrdi da je to njezina staza, jer je do toga došlo zbog nesporazuma kada je ona to naslijedila, nisu bili gotovi svi dokumenti za kuću Branka Markuša, a ona je njezina kći, a kasnije se to nastavilo, ali ona je 2012. odselila pa nema daljnjih informacija o tome.

Na poseban upit pun. tužiteljice kakav je položaj nekretnine pokojnog gospodina Branka Markuša i nekretnine u kojoj žive tuženi, svjedokinja je odgovorila da su oni susjedi, odnosno samo ih dijeli predmetna staza. Gosp. Miličević postavio je ogradu, a staza je bila slobodna i oni kada su kupovali stanove vidjeli su da postoji predmetna staza, jer je ona tu bila prije nego što su oni uselili. Tužiteljica na kraju staze skrene u desno prema svojoj nekretnini, a lijevo skrenu Obradovići, već sam zaboravila prezimena, jer su se vlasnici te nekretnine mijenjali. Na poseban upit pun. tužiteljice da li joj je poznato da je tužiteljica taj put i održavala, svjedokinja je odgovorila da je tužiteljica jedina tu stazu održavala, jer tuženi nisu istu održavali, odnosno zarasla je bršljanom sa njihove strane. Na poseban upit pun. tužiteljice tko je održavao taj put prije nego što je zgrada izgrađena, svjedokinja je odgovorila da ga je održavala tužiteljica, a gospodin Miško je znao pokositi travu kada je narasla, i ona je znala počupati travu i pokojni Branko Markuš, jer je njegova loza znala ići na stazu s druge strane. Na poseban upit pun. tužiteljice da li se gospodin Miško prezivao

Grđan, svjedokinja je odgovorila da na to ne može pouzdano odgovoriti. On je vodio spor sa bivšim vlasnicima te staze, a one su to već bile naslijedile odnosno kada je on već dobio spor. To je bilo 1980. godine. Nakon što su svjedokinji predočene fotografije u spisu, svjedokinja pokazuje dio gdje se prostire predmetna staza.

Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li je viđala tužiteljicu da prolazi predmetnim putem dok je živjela tamo, svjedokinja je odgovorila da ju je svakodnevno viđala, jer nije mogla drugim putem doći do svoje nekretnine i viđala je je najmanje 4-5 puta dnevno kada je išla na posao, k liječniku i drugdje, a tužiteljica si je bila jako dobra sa pokojnim Brankom Markušom. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika koliko je širok taj sporan put, svjedokinja je odgovorila negdje oko 80 cm do 1 metra, ne može se precizno očitovati, jer nikada isti nije mjerila. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika koliko bi bio širok put preko parcele svjedoka Mikute, svjedokinja je odgovorila da tamo prolaza nema, to je jednostavno preusko. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li joj je poznato kada je svjedok Mikuta postavio ogradu oko svoje nekretnine, svjedokinja je odgovorila da je to bilo davno, a i prije je bila brajda pa se isto nije moglo proći. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika gdje se nalazi autobusna stanica, svjedokinja je odgovorila na Gračanskoj cesti, ali je do stanice tužiteljica dolazila na način da je išla predmetnom stazom na Ulicu Gračec, spustila se do podvožnjaka i došla do stanice. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li je svjedok Mikuta ikada dopuštao prolaz tužiteljici zbog nekih hitnih intervencija, svjedokinja je odgovorila da koliko ona zna ne, ali kada je dolazila hitna pomoć, išla je ovim spornim putem, ali nije sigurna u to. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika gdje je moguće jednostavnije pristupiti odnosno gdje je bliže, svjedokinja odgovara da bi bliže bilo sa Gračanske ceste, ali tu je zatvoren prolaz, a ako svjedok Mikuta parkira auto u svom dvorištu, tužiteljica više ne može proći, čak i da joj otvori vrata od svog dvorišta.

21. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i životno logičan iskaz svjedokinje Marije Manolić te iz istog proizlazi kako su se predmetnim putem preko nekretnine koja je sada u suvlasništvu tuženika koristili svi koji su dolje imali čestice. Važan je navod svjedokinje kako je sa time bio upoznat i gospodin Miličević koji je prodao stanove tuženicima. Dakle, iz iskaza svjedokinje Manolić proizlazi da je tuženicima moralo biti poznato da preko nekretnine koja je sada u njihovom suvlasništvo prolazi put.

22. Svjedokinja Rozalija Klementina Bočkaj izjavila je kako iz viđenja poznaje tužiteljicu i poznaje 2. tuženika Gorana Kotura. Ona živi u odnosu na nekretninu u kojoj žive tuženi, njezina nekretnina je druga kuća od njih, a nekretnina tužiteljice je iza nje prema Gračanskoj cesti. Ona živi u predmetnoj nekretnini već 33 godine. Sjeća se da je tužiteljica kada je ona tu doselila do svoje nekretnine dolazila sa Gračanske ceste preko nekretnine gospodina Mikute odnosno uz njegovu kuću je prolazila i tek je saznala da je njena adresa Gračec 8A kada je zabunom poštar njenu poštu ostavio kod njih, a do tada je smatrala da je njena adresa na Gračanskoj cesti, jer ju je tamo viđala. Unazad 10-15 godina kada je tužiteljica otišla u mirovinu počela ju je viđati da ide predmetnom stazom, možda je ona i prije hodala tom stazom. Ona joj je rekla da je već nekoliko puta pošta za nju krivo ostavljena pa je ona na taj put postavila svoj poštanski sandučić. Nije joj poznato kada je došlo do problema glede korištenja predmetnog puta. Ona ne zna da li tužiteljica može i dalje do svoje nekretnine dolaziti preko nekretnine gospodina Mikute, njega i poznaje, a on joj je sada rekao da je postavio ogradu. Nije joj poznato od kada točno tužiteljica živi

u predmetnoj nekretnini, ali od kada je ona tu došla, prije 33 godine, ona je već živjela ondje.

Na poseban upit zamjenice pun. tuženika koja je glavna cesta da li Gračanska cesta ili Gračec, svjedokinja je odgovorila da je logičnije da ima put sa Gračanske ceste, tužiteljici dođe na isto, ali njoj je logičnije da ima put prema Gračanskoj cesti, jer je to glavna cesta. Nije joj jasno niti kako je dobila kućni broj Gračec 8A, budući da nekako više pripada Gračanskoj cesti. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika gdje tužiteljica odlaže smeće, svjedokinja je odgovorila da to ne zna. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika kako je vidjela da tužiteljica prelazi preko parcele gospodina Mikute, svjedokinja je odgovorila da njezin prozor gleda na tu stranu i kroz prozor je vidjela da je ona tamo znala prolaziti. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika gdje je lakše moguće ostvariti prolazak za hitnu pomoć, svjedokinja je odgovorila da bi to bilo preko nekretnine svjedoka Mikute ako joj on dozvoli prolaz, a tamo je veća širina. Predmetna staza široka je oko 80 cm, a po meni je šire na nekretnini svjedoka Mikute. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li ima saznanja da tužiteljica stanuje na predmetnoj adresi ili negdje druge u kvartu pa povremeno dolazi, svjedokinja je odgovorila da ona vidi da ona prolazi njihovom Ulicom Gračec, ali ona ne može vidjeti da li je ona u predmetnoj nekretnini, budući je njezin prozor više u odnosu na njenu kuću.

Na poseban upit pun. tužiteljice da li joj je poznato da li u naravi postoji put od Ulice Gračec do nekretnine tužiteljice, svjedokinja je odgovorila da postoji put kojim se može proći, jesu sada postavljena vrata. Ograde su postavljene kada su izgrađene zgrade, a sada se gradi još jedna zgrada. Na poseban upit pun. tužiteljice da li je osobno prolazila predmetnim putem, svjedokinja odgovara je kada je nosila poštu, ali to je bilo prije nego što su izgrađene zgrade. Vrata su postavljena prije 2-3 godine. Nakon što je svjedokinji predočena fotografija str. 133 spisa, svjedokinja pokazuje da je to taj put, ali je to sada sve uređeno i izgleda drugačije nego na fotografiji. Na poseban upit pun. tužiteljice da li može iz svoje kuće vidjeti tko prolazi predmetnim putem, svjedokinja je odgovorila da iz kuće ne može to vidjeti. Na poseban upit pun. tužiteljice da li ima saznanja o tome da su druge osobe hodale tim putem, svjedokinja je odgovorila da ne može na to pouzdano odgovoriti.

23. Ovaj sud ocjenjuje kao djelomično nevjerodostojan iskaz svjedokinje Rozalije Klementine Bočkaj. Naime, svjedokinja tvrdi da je tužiteljica do svoje nekretnine kada je ona tu doselila dolazila sa Gračanske ceste preko nekretnine gospodina Mikute. Naime, iz takvog navoda svjedokinje proizlazi da je u to vrijeme, a to je bilo prije 33 godine kada je svjedokinja tu doselila tužiteljica do svoje nekretnine uvijek dolazila preko nekretnine gospodina Mikute, a što je u izravnoj suprotnosti sa iskazom svjedoka Mikute, koji je kazao da je tužiteljica znala prolaziti preko njegove nekretnine kada bi joj primjerice dovezli krumpir i u slučaju da treba proći hitna pomoć, dakle, tužiteljica je neki puta znala prolaziti preko njegove nekretnine, a to zasigurno nije bilo svaki puta kada je morala proći do svoje nekretnine. Ovaj sud ocjenjuje kako je iskaz svjedoka Mikute vjerodostojniji, budući da on zasigurno pouzdano zna koliko često je tužiteljica prolazila preko njegove nekretnine, gdje se i nalazi kuća u kojoj on živi. Pogotovo, uzevši u obzir da je svjedokinja Rozalija Klementina Bočkaj u svom iskazu i izjavila kako ona iz svoje kuće ne može vidjeti tko prolazi predmetnim putem, koji jednim dijelom ide i preko nekretnine u suvlasništvu tuženika.

24. Svjedok Milan Miličević iskazao je da ne poznaje tužiteljicu, a poznaje tužene, jer je njima prodao stanove u predmetnoj zgradi na adresi Gračec 10A, u Zagrebu. On je nekada 70-tih godina živio u Gračanima i poznavao je pokojnu vlasnicu zemlje na kojoj se nalazi zgrada u kojoj tuženici žive, a sigurno tuda nikada nije išao put, a ta gospođa prezivala se Gračanin i ostavila je to kćerima i to prodavanje zemlje je trajalo dugo. U jednom momentu je saznao da one to žele prodati, a to je sve bilo zaraslo, a normalno je da ako je netko htio tuda prolaziti, umjesto da ide nekome kroz dvorište, išli su razni ljudi, jer je gore bio dućan i danas je. Onda su se one odlučile na prodaju i on je onda to kupio i dolazio je gore dok sje to čistio, dok je trajao postupak vađenja građevinske dozvole, a to je trajalo 2-3 godine i negdje 2005., 2006. godine je počeo graditi. Tražili su suglasnost svih susjeda za izdavanje građevinske dozvole, prije toga su vadili lokacijsku dozvolu. Nikada mu se nitko kao glavnom i odgovornom za cijeli taj projekt i vlasniku nije obratio u vezi sa eventualnim postojanjem neke staze. Imao je jedino dogovaranje sa lijevim susjedima, jer se priključivao na njihovu vodu. S lijeve strane je bio malo čudan gospodin Markuš, koji je stalno nešto zanovijetao i na kraju je on od njega kupio jednu parcelu, ali da li je preko njezine parcele eventualno išao neki put, to mu nije poznato. On ne bi išao tu graditi, odnosno ulaziti u projekte da je tu postojalo nečije pravo služnosti, onda bi isto zasigurno spomenuo i skinuo cijenu. 2.tuženik Goran Kotur rekao mu je negdje 2-3 godine nakon useljenja da postoji neka gospođa koja traži pravo prolaza kroz parcelu tuženih. Nikada nije postojao bilo kakav papir u njegovoj cjelokupnoj dokumentaciji u kojem bi se spominjalo pravo puta preko predmetne nekretnine.

Na poseban upit zamjenice pun. tuženika koliko često je bio na gradilištu dok je trajala izgradnja predmetne zgrade, svjedok odgovara svakodnevno. Tada nije viđao tužiteljicu niti bilo kojeg trećeg da bi prolazio navodnim tim putem. Došao je do saznanja da gospođe koje su njemu prodale, da su spremne potpisati da tu nitko nije prolazio. Na poseban upit zamjenice pun. tuženika da li zna gdje se nalazi nekretnina tužiteljice, svjedok je odgovorio da misli da se nalazi negdje desno od nekretnine tuženih i nije mu jasno zašto tuda traže put. Logičnije bi bilo da ima put prema Gračanskoj cesti, jer tamo se nalazi autobus, dućan i kafić.

Na poseban upit pun. tužiteljice da li poznaje Mariju Manolić, svjedok je odgovorio da ne poznaje. Na poseban upit pun. tužiteljice da li je na nekretnini gospodina Markuša postojala neka staza ili put, svjedok je odgovorio da se toga ne sjeća. Na poseban upit pun. tužiteljice da li je dobio uporabnu dozvolu za predmetnu zgradu u kojoj je prodao stanove tuženicima, svjedok je odgovorio da je. Nakon što je svjedoku predočen na uvid dokument na str. 147 spisa, svjedok je naveo da je sve izvedeno prema građevinskoj dozvoli. Navodi da nitko nije tada prigovorio, ali detaljnih saznanja nema s obzirom na protek vremena od 20-ak godina. Na poseban upit pun. tužiteljice da li je izvedeno parkirno mjesto koje je označeno kao PM na dokumentu na str. 147 spisa, svjedok je odgovorio da to može glede tog parkirnog mjesta provjeriti, ali ovaj čas se ne može očitovati s obzirom na protek vremena. Na poseban upit pun. tužiteljice da li je predmetna zgrada omeđena sa svih strana, svjedok je odgovorio da pretpostavlja da je.

25. Ovaj sud ocjenjuje kao djelomično nevjerodostojan i kontradiktoran iskaz svjedoka Milana Miličevića. Naime, svjedok koji je kao investitor prodao tuženicima stanove u predmetnoj zgradi, je najprije izričito naveo da tuda zasigurno nije išao put, a kasnije u svom iskazu navodi da je normalno da ako je tuda netko htio prolaziti,

odnosno da su tuda išli razni ljudi. Dakle, najprije govori da nikakvog puta nema, a kasnije govori da su tuda prolazili razni ljudi što upućuje na to da je ipak postojao put.

26. Svjedok navodi, kako u njegovoj dokumentaciji nije postojao bilo kakav papir u kojem bi se spominjalo pravo puta preko predmetne nekretnine, a to je očigledno bilo 2005. ili 2006. kada je počeo graditi predmetnu zgradu u kojoj je prodao stanove tuženicima. Međutim, takav navod svjedoka u izravnoj je suprotnosti sa ranijim utvrđenjem suda da je još u parcelacijskom elaboratu koji je potvrđen 2000. vidljivo postojanje puta.

27. Svjedok Miličević je po uvjerenju ovog suda osobno zainteresiran stvoriti uvjerenje kako nije znao za postojanje bilo kakvog puta kada je prodao stanove tuženicima, budući da takav put zasigurno umanjuje vrijednost nekretnine tuženika.

28. U nastavku postupka izveden je dokaz geodetskim vještačenjem uz očevid na licu mjesta predmetnih nekretnina i to radi identifikacije staze preko nekretnine u suvlasništvu tuženika.

29. Na očevidu održanom 10. studenoga 2022. tužiteljica je navela kako ona od 1980., kada je doselila u svoju kuću na adresi Gračec 81, prolazi preko parcele Gračec 10a, a od kada je izgrađena zgrada ide uz istu i spušta se stepenicama i ide desno u smjeru svoje kuće. Istaknula je kako je unazad zadnjih nekoliko godina došlo do problema. Imala je razgovore sa 2. tuženikom Goranom Koturom da plati za taj dio parcele kuda ide staza, a 2. tuženik je samo rekao koliko bi to bilo novca.

30. Na očevidu je prisutni 2. tuženik Goran Kotur izjavio da nikada nije bilo razgovora o tome da se proda dio parcele, gdje prolazi tužiteljica, jer je predmetna parcela izgrađena do maksimuma. Istaknuo je da kada je on doselio 2007. pa do 2017. nije bilo nikakvih problema, a onda je tužiteljica intenzivno počela koristiti prolaz uz nekretninu, a prethodno je tužiteljica pretežito prelazila preko nekretnine u vlasništvu Mikute, na adresi Gračanska cesta 107.

31. Tužiteljica je osporila takve navode 2. tuženika.

32. U osnovnom nalazu i mišljenju od 22. studenoga 2022. geodetski vještak Mladen Beber utvrdio je kako je utužena nekretnina od strane tužiteljice: dio zk. č. 137/7 k.o. Gračani stambena zgrada br. 10 A, Gračec, i dvorište površine od 376 m2, upisana u zk. ul. 1342 u k.o. Gračani, čemu po evidenciji katastra odgovara k.č. 2116/1, stambena zgrada, Zagreb, Gračec 10 A i dvorište od 376 m2, upisano u posjedovnom listu br. 5524 u k.o. Gračani, koja je površina na nacrtu u prilogu označena spojnicom točaka 1-2-3-4-5-6-7-1, obojano zeleno, u površini od 19 m2, koja je na terenu u cijelosti betonirana i pod betonskim pločama, predstavlja plato i stepenište, gdje su na krajnjoj zapadnoj strani ulazna vrata, istočnoj ulazna vrata, zatim na središnjoj južnoj strani ulazna vrata, koja spojnica je duljine 23,95 metara, širine od najmanje 0,7 metara, najviše od 1,0 metara, preko je tužiteljica i predlaže utvrđivanje služnosti puta u korist, predloženih povlasnih nekretnina tužiteljice i to: zk. č. 140/1 vrt Dijelci u Gračani površine od 28 čhv ili 101 m2 upisana u zk. ul. 780 u k.o. Gračani i zk. č. 140/2 vrt Dijelci u Gračani površine od 28 čhv ili 101 m2, upisana u zk. ul. 260 u k.o. Gračani, koje čestice obje prema stanju u katastru odgovaraju k.

č. 2119 kuća br. 8/A, Zagreb, Gačec 8/A i dvorište površine od 218 m2 upisana u posjedovni list br. 1054 k.o. Gračani.

33. Podneskom od 6. prosinca 2022. tuženici su prigovorili na nalaz i mišljenje geodetskog vještaka. U bitnome osporavaju utvrđenje vještaka kako su u prilogu nalaza i mišljenja fotografije na terenu pokazan i vidljive površine koja je u potpunosti utabana i pošljunčana, djelomično zatravnjena. Naime, tuženici ističu kako se u naravi radi o pretežito zemljanom i neravnom terenu, s mnoštvom kamenja, a koji kao takav nije niti prikladan niti siguran za prolazak pješaka. Nadalje, navode kako je vještak uz svoj nalaz i mišljenje uklopio i fotografije stepenica (pogled na površinu sa istočne strane), međutim, tuženici navode kako iste služe za prolazak tuženika kao suvlasnika nekretnine na adresi Gračec 10A na donji dio njihove parcele, te za prolazak 2. tuženika Gorana Kotura kao vlasnika stana u prizemlju za prolazak do vlastitog dvorišta. Nadalje, navode kako fotografije spornog terena sačinjene po vještaku ne odgovaraju stvarnom stanju na terenu, odnosno ne prikazuju da bi prolaženje tužiteljice preko nekretnine tuženika predstavljalo povredu njihove privatnosti. Ističu, kako je sudski vještak trebao u nalazu i mišljenju obuhvatiti i problematiku protutužbenog zahtjeva tuženika, tj. prikazati put do nekretnine tužiteljice preko nekretnine na adresi Gračanska cesta 107.

34. Podneskom od 19. prosinca 2022. tuženica je u bitnome predložila da geodetski vještak dopuni nalaz i mišljenje tako da navede potrebnu identifikaciju i za dio predmetnog puta koji je u nalazu i mišljenju označne spojnicama točaka 4-8-9-10-4, odnosno dio koji se proteže na istočnom dijelu nekretnine tuženika ispod potornog zida.

35. Podneskom od 2. travnja 2023. geodetski vještak Mladen Beber očitovao se u odnosu na podnesak tužiteljice od 19. prosinca 2022. na način da navodi kako je na terenu pokazana površina od strane tužiteljice u cijelosti izmjerena i u nalazu identificirana, gdje su naznačene z.k. čestice i one od katastra, preko kojih sporne površine prelaze. Nadalje, navodi kako spojnica točaka kako se navodi 4-8-9-10-4, je na skici u prilogu nalaza prikazana i identificirana, jer kada ne bi postojao kako to navodi tužiteljica, onda niti tužitelj ne bi imao nikakav podatak o toj spojnici, tako da je taj navod tužiteljice proturječan samome sebi. Ističe, kako vještak nema neke dodatne podatke o navedenoj spojnici, koje bi tužiteljica htjela dopunski vještačiti, pa u tom dijelu vještak ističe da isto nije moguće, te da je nužno da tužiteljica koristi podatke iz nalaza, koji su dostupni.

U odnosu na podnesak tuženika od 6. prosinca 2022. vještak se očitovao kako u odnosu na materijale zemljišta koja su naznačena u ovom postupku, ističe, da su materijali koji su bili vidljivi na tlu, takvi kakve je opisao u nalazu, te u tom pogledu nije namjeravao donositi bilo kakve zaključke o kakvoći navedenih površina za bilo koje svrhe, navodeći da su opisane površine bile pod utabanim materijalom. To osobno ne smatram nekom odlučnom činjenicom koja bi nešto trebala značiti. Naprosto se radi o opisu terena. U odnosu na navod da je trebalo u nalazu obuhvatiti izmjeru terena na koji ukazuju tuženici na lokaciji Zagreb, Gračanska cesta br.107, ističe da je u nalazu i mišljenju naznačeno i njihovo kazivanje na terenu i na tu nekretninu koju je pokazivanjem identificirao u nalazu. Navodi, kako su u nalazu identificirana pokazivanja obje strane u postupku, pa tako i tuženika.

36. Podneskom od 24. svibnja 2023. tužiteljica je ostala kod istaknutih prigovora i prijedloga za dopunu nalaza i mišljenja geodetskog vještaka. U bitnome navodi kako vještak u svom nalazu pogrešno konstatira da dio zk.č. 137/7 k.o Gračani koji je u nacrtu određen spojnicom točaka 4-8-9-10-4 nije utužen, obzirom da je navedeni dio utužen preinakom tužbe od 4. kolovoza 2022.g koju preinaku je naslovni sud dopustio na ročištu od 31. kolovoza 2022. Obzirom da je navedena površina na terenu pokazna i pregledana, te da je istu površinu vještak na terenu identificirao i u svom nalazu označio spojnicama 4-8-9-10-4 i da je ista utužena, vještak je dužan dopuniti točku 3. svojeg nalaza tj. zaključno mišljenje u kojem je opisana utužena poslužna nekretnina na način da navede da je utužena i površina koju je na nacrtu u prilogu svog nalaza označio spojnicama 4-8-9-10-4, da istu također oboji zelenom bojom i izračuna njezinu površinu, dužinu i širinu, sve kako je to naveo i za dio iste čestice označen spojnicama 1-2-3-4-5-6-7-1.

37. Geodetski vještak dostavio je 15. siječnja 2024. dopunu svog nalaza i mišljenja. Utvrđuje kako je utužena nekretnina dio zk. č. 137/7 k.o. Gračani stambena zgrada br. 10 A, Gračec i dvorište površine od 376 m2, upisana u zk. ul. 1342, k.o. Gračani, čemu po evidenciji katastra odgovara k.č. 2116/1, stambena zgrada, Zagreb, Gračec 10A i dvorište od 376 m2, upisano u posjedovnom listu br. 5524, k.o. Gračani, koja je površina na nacrtu u prilogu označena spojnicom točaka 1-2-3-4-5-6-7-1, obojeno zeleno, u površini od 19 m2, koja je na terenu u cijelosti betonirana i pod betonskim pločama, predstavlja plato i stepenište, gdje su na krajnjoj zapadnoj strani ulazna vrata, istočnoj ulazna vrata, zatim na središnjoj južnoj strani ulazna vrata, koja spojnica je duljine 23,95 metara, širine od najmanje 0,7 metara, najviše od 1,0 metara, preko čega tužiteljica predlaže utvrđivanje služnosti puta.

38. Nadalje, vještak utvrđuje kako je utužena nekretnina i dio zk. č. 137/7 k.o. Gračani stambena zgrada br. 10A, Gračec i dvorište površine od 376 m2, upisana u zk. ul. 1342, k.o. Gračani, čemu po evidenciji katastra odgovara k.č. 2116/1, stambena zgrada, Zagreb, Gračec 10A i dvorište od 376 m2 upisano u posjedovnom listu br. 5524 k.o. Gračani, koja je površina na nacrtu u prilogu označena spojnicom točaka 4-8-9-10-4, obojeno zeleno, u površini od 5 m2, koja je na terenu betonirana površina gdje je sa zapadne strane betonski potporni zid, a s istočne betonski parapet na kojem je mreža, sve to u korist predloženih povlasnih nekretnina tužiteljice: zk. č. 140/1 vrt Dijelci u Gračani površine od 28 čhv ili 101 m2 upisana u zk. ul. 780 k.o. Gračani i zk. č. 140/2 vrt Dijelci u Gračani površine od 28 čhv ili 101 m2, upisana u zk. ul. 260 k.o. Gračani, koje čestice obje prema stanju u katastru odgovaraju k.č. 2119 kuća br. 8/A, Zagreb, Gračec 8/A i dvorište površine od 218 m2 upisana u posjedovni list br. 1054 u k.o. Gračani.

39. Podneskom od 2. veljače 2024. tuženici su ostali kod ranije istaknutih prigovora na nalaz i mišljenje geodetskog vještaka.

40. Podneskom od 14. veljače 2024. tužiteljica je u bitnome istaknula kako vještak u dopuni nalaza i mišljenja nije izračunao dužinu utuženog dijela zk.čest.br. 137/7 k.o. Gračani koja je na nacrtu u prilogu označena spojnicom točaka 4-8-9-10-4, obojana zeleno i ima površinu od 5m2. Predlaže se vještaka ponovno pozvati na izradu dopune nalaza i mišljenja na način da navede dužinu utuženog dijela čestice označeno spojnicom točaka 4-8-9-10-4 i obojano zelenom bojom, kao i da navede cijelu dužinu istoče međe predmetne zk.čest.br. 137/7 k.o. Gračani.

41. Na ročištu za glavnu raspravu 6. veljače 2025. izveden je dokaz saslušanjem geodetskog vještaka Mladena Bebera.

42. Vještaka Mladen Beber naveo je kako se predmetna utužena nekretnina sastoji od dvije karakteristične površine, na dijelu z.k.č.b.r. 137/7 k.o.Gračani; spojnica točaka 1-2-3-4-5-6-7-1 obojano zeleno, duljine 23,95 metara, širine najmanje 0,7 metara, 1,0 metara. Druga sporna površina je određena spojnicom točaka 4-bo10-9-10-4, obojano zeleno, dužine 14,2 metara, širine najmanje 0, najviše 0,5 metara.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice koja je dužina cijele istočne međe zk.č.137/7 k.o. Gračani, vještak je naveo kako ista iznosi 15,2 metara zajedno sa širinom vrata a ta vrata se nalaze na prvoj spornoj površini. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li je čestica 137/7 usklađena sa stanjem u katastru odnosno postoji li razlika između stvarne i katastarske površine, vještak je naveo kako ne raspolaže sa podacima da može izvršiti provjeru ali ističe da obzirom da se radi o relativno novijoj zgradi ista ne bi mogla niti biti izgrađena da to stanje nije usklađeno. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li je dužina od 15,2 metra koju je prethodno naveo stvarna dužina ili katastarska, vještak je naveo da se te dužine podudaraju i to u granicama od 20-tak centimetara, vodeći se kriterijima kada su ti planovi nastali (1950- te godine). Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li staza predočena u nalazu i mišljenju odgovora po svojem položaju stazi kako je prikazana u postupku osiguranja dokaza, vještak je naveo da se o tome ne može očitovati bez odgovarajućih podataka o koordinatama snimljenih točaka iz nalaza geodetskog vještaka u predmetu osiguranja dokaza.

Na poseban upit zamjenika punomoćnika tuženih kako je zaključio na stranici 7 svog osnovnog nalaza da je na terenu pokazana i vidljiva površina koja je u potpunosti utabana i pošljunčana, djelomično zatravljena, vještak je odgovorio kako u odnosu na sporne površine na z.k.č. 137/7, i to sjevernoj površini je vidljivo na terenu da je ista betonirana u svom cijelom dijelu, sadrži ravnu betonsku površinu i stepenište koje seže do krajnjeg istoka navedene parcele točnije metalnih vrata. U odnosu na drugu predloženu poslužnu površinu je vidljivo na terenu da je ista pod kamenim materijalom-prirodnim, zemljanim, prilikom očevida vidljivo utabano, a bočno je bilo određenih zatravnjenja. Na poseban upit zamjenika punomoćnika tuženih zašto u nalazu i mišljenju vještaka nije obuhvaćen primjereni put koji prema navodima tuženih koristi tužiteljica za prolaz sa svoje nekretnine na javni put preko nekretnine na kućnom broju Gračanska cesta 107. Vještak je naveo kako je istu prikazao na skici, čak je našao i broj zemljišno knjižne čestice ali u svom nalazu i mišljenju nije išao sa alternativnim prijedlogom budući da to nije bio zadatak predmetnog vještačenja. Na poseban upit zamjenika punomoćnika tuženih u odnosu na fotografije na stranici 5 nalaza i mišljenja naslovljene kao pogled na površinu sa istočne strane zašto se vještak nije očitovao o navodima da se 2. tuženik koristi tim stepenicama za pristup u svoje dvorište a drugi suvlasnici za pristup u donji dio parcele, vještak je odgovorio da su fotografije kao takve pravno neutralne i iste su informativnog karaktera.

43. Nakon provedenog usmenog saslušanja geodetskog vještaka Mladena Bebera, tužiteljica je istaknula kako nema daljnjih prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

44. Tuženici su ostali kod istaknutih prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

45. Ovaj sud ocjenjuje kako su nalaz i mišljenje, dopunu nalaza mišljenja i usmeni iskaz vještaka Mladena Bebera sukladni svim pravilima struke te je vještak u cijelosti ispunio zadatak vještačenja.

46. Potrebno je istaknuti kako se zadatak vještaka isključivo odnosio na predmetni tužbeni zahtjev, a ne na eventualno prikazivanje alternativnog puta preko nekretnine saslušanog svjedoka Mikute na adresi Gračanska cesta 107. Naime, tuženici nisu tijekom postupka predlagali da se geodetsko vještačenje provede na okolnosti vezane uz protutužbeni zahtjev. U predmetnoj protutužbi nisu niti predložili izvođenje dokaza bilo kakvim vještačenjem na okolnosti iz protutužbenog zahtjeva koji je usmjeren na ukidanja prava služnosti. Kasnije su tuženici podneskom od 17. veljače 2020. predložili da se na okolnosti iz protužbenog zahtjeva provede vještačenje uz očevid na licu mjesta, što je neodređeni dokazni prijedlog budući da nije razvidno o kojoj vrsti vještačenja bi se radilo. U daljnjem tijeku postupka, u fazi glavne rasprave tuženici su predlagali izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem.

47. Čak niti na ročištu za glavnu raspravu 17. listopada 2022. kada je tužiteljica predložila da se u nastavku postupka najprije provede očevid na licu mjesta predmetne nekretnine uz prisutnost geodetskog vještaka radi identifikacije predmetne staze, tuženici nisu predložili da se provede geodetsko vještačenje na okolnosti iz protutužbenog zahtjeva, već su naprotiv izjavili da su suglasni sa prijedlogom tužiteljice.

48. Posljedično, zadatak geodetskog vještačenja nije bio identifikacija navodnog alternativnog puta preko nekretnine svjedoka Mikute na adresi Gračanska cesta 107, već je zadatak geodetskog vještačenja bio identificirati predmetni put (stazu) preko nekretnine tuženika, sukladno pravodobnom dokaznom prijedlogu tužiteljice istaknutom u predmetnoj tužbi.

49. Potpuno je nerazumljivo na temelju čega tuženici predlažu da bi se geodetski vještak trebao dopunski očitovati, odnosno izvršiti identifikaciju navodnog alternativnog puta preko nekretnine svjedoka Mikute. Naime, oni nisu tijekom postupka istaknuli takav dokazni prijedlog, a sud u parničnom postupku ne izvodi dokaze po službenoj dužnosti.

50. Tužiteljica je podneskom od 30. ožujka 2026. postavila konačni tužbeni zahtjev u ovoj pravnoj stvari, uskladivši isti sa provedenim vještačenjem po geodetskom vještaku Mladenu Beberu.

51. Na ročištu za glavnu raspravu 8. travnja 2025. izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Jasenke Jurenović.

52. Svjedokinja Jasenka Jurenović iskazala je kako poznaje stranke, a živi u istoj ulici 52 godine. Na mjestu gdje se nalazi kuća u kojoj živi 2. tuženik ranije je bio orah i igralište za djecu. U produžetku je bilo polje odnosno vrtovi gdje je pokojni deda Miško obrađivao zemlju i da bi mogao plasirati svoju robu deda Miško mogao je proći parcelom gospodina Markuša, ali samo širinom koja je dovoljna da može proći sa ruksakom na leđima u koji je natovario povrće. Taj prolaz se nalazio na drugoj

strani, a ne ovdje gdje se nalazi kuća II. tuženih. Nakon što je svjedokinji predočen situacijski nacrt (str. 456 spisa) koji je sastavni dio dopune nalaza i mišljenja geodetskog vještaka Mladena Bebera navodi kako je put o kojem je govorila išao sa druge strane nekretnine koja se nalazi sjeverno od nekretnine tuženih a označena je kao zkč. br. 150/11. Toliku širinu puta dopustio mu je pokojni Branko Markuš. Tužiteljica stanuje na Gračanskoj cesti i ona nema nekretninu na ulici Gračec. Tužiteljica pristupa do svoje nekretnine sa ulice Gračec uz kuću tuženih a ona ju viđa da tim putem pristupa do svoje nekretnine kroz dulje vremensko razdoblje možda 15-20 godina a možda i duže s obzirom da je ona tu od 1972. a tužiteljica od 1980. Povremeno je znala viđati tužiteljicu da tuda prolazi i prije nego što je izgrađena zgrada u kojoj stanuje 2. tuženik. Ako tužiteljica putuje tramvajem onda joj je bliže svojoj nekretnini pristupiti sa ulice Gračec, a ako se koristi autobusom koji ide Gračanskom ulicom onda joj je bliže pristupiti svojoj nekretnini sa Gračanske ceste.

Na poseban upit punomoćnice tuženih koji od dva navedena puta je tužiteljica češće koristila u proteklih 30-tak godina, svjedokinja je odgovorila kako je tužiteljica češće dolazila sa Gračanske ceste a ona ju je rjeđe viđala u ulici Gračec a njena nekretnina niti nije na ulici Gračec. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li joj je poznato gdje tužiteljica živi, svjedokinja je odgovorila da živi na Gračanskoj cesti do pokojnog Danka Mikute a njezina kuća je povučena jedno 30-tak metara od Gračanske ceste. Na poseban upit punomoćnice tuženih preko čije nekretnine prolazi tužiteljica kada dolazi sa Gračanske ceste, svjedokinja je odgovorila preko nekretnine Danka Mikute ali je došlo do nekih razmirica između Danka Mikute i tužiteljice i onda jedno vrijeme tužiteljicu nije viđala. Danko Mikuta je preminuo prije dvije godine a ona ne zna tko tamo sada živi. Na poseban upit punomoćnice tuženih gdje tužiteljica odlaže otpad, svjedokinja je odgovorila kako ga ne odlaže u Ulici Gračec a vjerojatno ga odlaže pred svojom kućom na Gračanskoj cesti. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li joj je poznato kako izgleda put uz nekretninu tuženih i da li je u zadnje vrijeme tamo prošla, svjedokinja je odgovorila kako se radi o uskom putu a ona je bila dolje prije dva tjedna. Do nekretnine tužiteljice a preko nekretnine tuženih ne može se pristupiti automobilom. Na poseban upit punomoćnice tuženih koji je pristup kraći do javne prometnice, svjedokinja je odgovorila kako je Gračanska cesta bliže nekretnini tužiteljice nego Ulica Gračec. Na poseban upit punomoćnice tuženih koliko često viđa tužiteljicu da prolazi nekretninom tuženih, svjedokinja je odgovorila ne previše često, a u zadnja dva tjedna je dva puta vidjela tužiteljicu i išla je prolazom po nekretnini tuženih.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice što je mislila kada je rekla da je prije dva tjedna bila tamo dolje, svjedokinja je odgovorila kako je išla pokraj kuće tuženih tim putem i onda je išla stepenicama i došla je do ograde susjede tužiteljice, a tužiteljica mora tim putem proći da bi došla do svoje nekretnine. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li kada se prođe vrata koja se nalaze na dnu nakon stepenica postoji put do nekretnine tužiteljice, svjedokinja je odgovorila da tamo postoji mali puteljak između dvije ograde. Ona dalje nije išla tako da ne zna kuda dalje vodi taj puteljak. Sa tog mjesta do kuda je došla vidjela je kuću tužiteljice. Nakon što su svjedokinji predočene fotografije sačinjene po geodetskom vještaku Mladenu Beberu (str. 429-438 spisa) svjedokinja pokazuje na drugoj fotografiji na str. 434 spisa da se uz žičanu ogradu koja je vidljiva na toj fotografiji nalazi mjesto do kuda je došla opisanom prilikom i misli da sa tog mjesta mogla vidjeti kuću tužiteljice ali nije na to obraćala pozornost. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li tim prolazom uz kuću tuženih prolaze i neke druge osobe, svjedokinja je odgovorila kako ona ne viđa nikog drugog da bi tamo prolazio. Njoj su trebale koprive i supruga 2.

tuženika rekla joj je da pogleda na tom mjestu. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li je ona vidjela da tužiteljica češće do svoje nekretnine dolazi sa Gračanske ceste nego sa Ulice Gračec ili to samo pretpostavlja, svjedokinja je odgovorila kako je znala viđati tužiteljicu na Gračanskoj cesti kako čeka autobus pa s obzirom da joj je bliži put sa Gračanske ceste pretpostavlja da se koristila tim putem. Nekoliko puta je i vidjela tužiteljicu da prolazi tim putem i jednom prilikom kada je zajedno sa pokojnim Dankom Mikutom bila pozvana kao svjedok on joj je rekao da je zabranio tužiteljici da se koristi tim putem a to je bilo prije oko 2 godine. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice na temelju čega zaključuje da se tužiteljica češće koristila putem sa Gračanske ceste, svjedokinja je odgovorila kako zaključuje da tužiteljica ima pristup do svoje nekretnine sa Gračanske ceste i sa Ulice Gračec i da onda po potrebi koristi te puteve ovisno koji joj je prikladniji u kojoj prilici a ovisno od kuda dolazi. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice od kada Gračanskom cestom vozi autobus, svjedokinja je odgovorila kako o tome nema saznanja budući da ona nije niti orijentirana na autobus budući da joj je bliži tramvaj. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li je taj put uz kuću tuženih u takvom obliku postojao od kada je napravljena zgrada tuženih ili je naknadno došlo do postavljanja vrata i betoniranja, svjedokinja je odgovorila kako taj put nije postojao kada je izgrađena zgrada tuženih. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice nakon što je svjedokinji pokazana fotografija na str. 134 spisa, svjedokinja navodi kako je na toj fotografiji vidljiv put kojim se koristila prije dva tjedna samo što sada drugačije izgleda i poštanski sandučićem koji je vidljiv na ovoj fotografiji koristila se tužiteljica.

Na poseban upit punomoćnice tuženih da li je tužiteljica prije Zagrebačkog potresa 22. ožujka 2020. prolazila uz kuću tuženih, svjedokinja je odgovorila da ona prije 22. ožujka 2020. nije viđala tužiteljicu da prolazi tim putem. Ona je znala vidjeti tužiteljicu da koristi taj put kada je išla sa tramvajske stanice i to od kada je ona tamo odnosno od kada tamo živi tužiteljica.

Na poseban upit punomoćnice tužiteljice da li je tužiteljica ili netko drugi prolazio uz kuću tuženih dok je živ bio gospodin Markuš, svjedokinja je odgovorila kako nije. Gospodin Markuš preminuo je prije 10-tak a možda i manje godina.

53. Ovaj sud ocjenjuje kao djelomično nevjerodostojan i kontradiktoran iskaz svjedokinje Jasenke Jurenović. Naime, svjedokinja je najprije istaknula kako je tužiteljica češće u proteklih tridesetak godina do svoje nekretnine dolazila sa Gračanske ceste i da ju je ona rjeđe viđala u ulici Gračec, a istaknula je i da nekretnina tužiteljice niti nije u ulici Gračec. Kasnije je na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li je ona vidjela tužiteljicu da češće do svoje nekretnine dolazi sa Gračanske ceste ili to samo pretpostavlja izjavila kako je znala viđati tužiteljicu na Gračanskoj cesti kako čeka autobus pa je pretpostavila obzirom da joj je bliži put sa Gračanske ceste da se koristila tim putem. Dakle, radi se isključivo o pretpostavci svjedokinje, a ne o tome da ista ima neposrednih saznanja odnosno da je baš vidjela tužiteljicu da se češće koristi tim putem. Pored toga navod svjedokinje kako nekretnina tužiteljice niti nije u ulici Gračec je u izravnoj suprotnosti sa činjenicom kako je adresa nekretnine tužiteljice upravo Gračec 8a. Dakle, iskaz svjedokinje Jurenović je kontradiktoran, a i protivan je iskazu svjedoka Mikute preko čije nekretnine je navodno tužiteljica češće prolazila, koji je izjavio da je istom prolazila samo iznimno primjerice kada bi joj dovezli krumpir ili kada bi do nje trebala doći hitna pomoć, a s obzirom da se radi o nekretnini svjedoka Mikute, očigledno je da isti ima neposrednih saznanja o tome koliko često je tužiteljica prolazila njegovom nekretninom.

54. Na ročištu za glavnu raspravu 7. srpnja 2025. izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Tomislava Čavleka, Jasminke Đojinčević i Milana Basarića.

55. Svjedok Tomislav Čavlek iskazao je kako poznaje tužiteljicu, a ona mu je prva susjeda. On je 2001. kupio zemlju, a do toga je već bila kuća tužiteljice. Njegova zemlja nije imala pristup na Gračansku cestu. A tamo je živio jedan susjed Vladimir Mikuta koji ga je uputio da će morati ishoditi služnost prolaza preko Gračanskog potoka. On je išao razgovarati sa tužiteljicom i ona mu je rekla i vidio je put do njene kuće sa ulice Gračec. Radilo se o zajedničkom putu za više nekretnina. Taj put išao je od nekretnine tužiteljice nekakvih 30-tak metara sve dok su škarpe sa lijeve strane a sa desne strane dvorišta. Taj put je išao 20-tak metara gdje je slijepa cesta i onda je išao po stepenicama gore prema ulici Gračec. Nakon stepenica bio je jedan blagi ravni dio i onda se dolazilo na ulicu Gračec. Kada bi se išlo prema ulici Gračec, sa lijeve strane je bila livada sa stablom, a sa desne strane je bila stara kuća jednog susjeda Branka. On je 2002. gradio svoju kuću i onda je kroz duže razdoblje u Zagrebu padala kiša i uslijed toga morao je sanirati škarpe koje se nalaze u blizini njegove nekretnine. On je molio tužiteljicu da li preko njezine nekretnine može doći do tih škarpi i onda se koristio predmetnim putem za dopremanje građevinskog materijala. Onda je imao problema sa susjedom Brankom čija je kuća na ulici Gračec i nasuo je dio puta od ulice Gračec do stepenica. On je 2002. napravio zid do nekretnine tužiteljice i čak zid prema Danku Mikuti do Gračanske ceste tako da tužiteljica do svoje nekretnine može doći samo predmetnim putem a ako bi dolazila sa Gračanske ceste morala bi proći ili preko njegove nekretnine ili preko Mikutine nekretnine. On i danas viđa tužiteljicu da se koristi predmetnim putem, zna da je tužiteljica imala poštanski sandučić na ulici Gračec, a gdje nosi smeće to mu nije poznato. Preko njegove nekretnine svakako ne nosi smeće, a ne nosi niti preko Mikutine koja ima dvije ograde do ceste, a on ima tri. U vrijeme kada je on kupio zemljište tužiteljica je živjela u kući do njegovog zemljišta sa svojom kćerkom, bila je samohrana majka. Tužiteljica se od kada on tamo živi odnosno od kada je kupio zemlju 2001. odnosno od 2002. kada je počeo raditi kuću pa do danas koristi predmetnim putem.

Nakon što je svjedoku predočena fotografija na str. 134 spisa svjedok potvrđuje da je na istoj vidljiv put kojeg je on nasipao a kao što je to prethodno iskazao i vidljiv je spomenuti poštanski sandučić kojim se koristi tužiteljica a na istome je i njezino prezime.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice zna li koje je prezime susjeda Branka, svjedok je odgovorio da je njegovo prezime Mikleuš, on je u međuvremenu preminuo. A na mjestu njegove kuće sada se nalazi nova kuća.

Na poseban upit punomoćnice tuženih da pojasni što je mislio pod time da je on radio taj put, svjedok je odgovorio da je to bilo 2002. kada je nasipao predmetni put od ulice Gračec do stepenica sa šljunkom i to isključivo na traženje susjeda Branka radi blata, a to je bilo dok je on sanirao škarpe i taj put je kasnije ostao takav. Prije nasipavanja radilo se o livadi i ugaženom putu i to je išlo uz same stepenice susjeda Branka. Nakon što je svjedoku predočena fotografija na str. 135 spisa isti potvrđuje kako je na toj fotografiji vidljiv put koji je on nasipao i vidljivo je kako isti ide uz stepenice susjeda Branka a te stepenice su dio njegove kuće. Nije mu poznato tko je vlasnik te parcele koju je on svojevremeno nasipao. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li je ikoga pitao za dopuštenje da se koristi predmetnim putem, svjedok je odgovorio da on nije nikoga pitao za dopuštenje da se koristi tim

putem budući da je smatrao da je to javni put, već je isključivo bio tražio dopuštenje tužiteljice da može prelaziti preko njene nekretnine. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li on danas vidi iz svoje nekretnine kuću tužiteljice i sporni put, svjedok je odgovorio kako vidi kuću tužiteljice a donji dio puta bi mogao vidjeti kada bi došao skroz do zida do tih škarpi. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li tužiteljica od kada on živi tamo u kontinuitetu živi u svojoj kući, svjedok je odgovorio kako živi cijelo vrijeme i ona tamo obrađuje vrt. On ne vidi tužiteljicu da ide predmetnim putem ali ona nema kuda drugdje proći. Kroz njegovo ne prolazi. Danko Mikuta koji je došao živjeti tamo nekoliko godina nakon njega kada mu je umro otac Vladimir Mikuta ogradio je sve i tuda ne može prolaziti tužiteljica. Ima dvoje djece i imao je velikog psa njemačkog ovčara pa je iz tog razloga sve ogradio. On je to odmah ogradio nakon što se doselio tamo, to je bilo nekoliko godina prije nego što je on došao tamo. Postoji ograda između Mikutine nekretnine i nekretnine tužiteljice. Tamo ranije nije bila metalna ograda već je isto bilo zatvoreno kako njegov pas ne bi mogao ići kod tužiteljice, a unatrag 10 godina stavili su HT stup i taj stup nalazi se na prolazu iz Mikutine nekretnine prema nekretnini tužiteljice i tu je prolaz širine do najviše pola metra. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li je tužiteljica prolazila do svoje nekretnine sa Gračanske ceste preko Mikutine nekretnine, svjedok je odgovorio kako je prije 7 godina došlo do krađe od sina Danka Mikute a koji se bavi popravkom automobila i oni od tada zaključavaju vrata do Gračanske ceste, vrata su i ranije bila tamo ali sada ih baš zaključavaju i ne može se proći, a tamo nema niti zvona. On nije nikada baš vidio tužiteljicu da prolazi preko Mikutine nekretnine, ali ju je viđao u dvorištu kod Mikute. Problem u tome je što taj put preko Mikutine nekretnine ide 60-tak cm od prozora njihove kuće pa su oni to branili. A sada je dodatni problem što kada bi se i prošlo tim putem došlo bi se ravno na spomenuti stup HT-a. Na poseban upit punomoćnice tuženih koliko je širok predmetni put i da li je on prikladan za prolaz vozilom, svjedok je odgovorio kako je taj put širok oko metar i tim putem ne može se proći automobilom. Kada je on doselio kći tužiteljice išla je u srednju školu i ona je isto prolazila predmetnim putem. On ju je tada viđao na tom putu budući da je svakodnevno bio na gradilištu, a kasnije je i živio tamo.

56. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i životno logičan iskaz svjedoka Tomislava Čavleka. Naime, izjava svjedoka kako se od kada on tamo živi, odnosno od 2001 ili 2002. kada je počeo raditi kuću pa do danas tužiteljica koristi predmetnim putem suglasna je sa cijelim iskazom svjedoka. Naime, svjedok je logično iskazivao kako se tužiteljica ne može prolaziti niti preko njegove niti preko nekretnine svjedoka Mikute i da je predmetni put jedini put kojim može dolaziti do svoje nekretnine. Nadalje, svjedok je na fotografiji na nedvosmislen način prepoznao predmetni put i pojasnio je kako je on 2002. nasipao predmetni put od ulice Gračec do stepenica sa šljunkom, dakle, nasipao ga je prije nego što je izgrađena zgrada u kojoj tuženici imaju stanove.

57. Prethodno navedeno u suglasju je sa ranijim utvrđenjima kako je predmetni put bio jasno vidljiv u vrijeme kada je građena predmetna zgrada u kojoj tuženici imaju stanove. Naime, predmetni put vidljiv je i u spisu prileżećem elaboratu, koji je potvrđen još 2000. godine.

58. Svjedokinja Jasminka Đojinčević, kći tužiteljice iskazala je kako zna da je predmetni put postojao kada je njezina majka kupila 1980. kuću sa dijelom zemljišta odnosno okućnicom, a kasnije je kupila vrt koji se nalazi iza kuće do zemljišta Danka

Mikute koji je prošle godine preminuo. Oni su tamo doselili nekoliko mjeseci prije nego što je krenula u 1. razred osnovne škole u Gračanima koja se tada zvala Ivan Bošnjak, a kasnije osnovna škola Gračani i predmetni put je za nju bio jedini put kojim je mogla doći do osnovne škole, a tim putem koristila su se i druga djeca iz susjednih nekretnina, njime se koristila kći susjede Vlaste Varović na Gračanskoj cesti 109, a ona se zvala Kristina Varović. Tada zemljište Vlaste Varović nije bilo ograđeno i Kristina je tim putem išla do ulice Gračec i u školu, a ona je nekoliko godina mlađa od nje tako da se ona koristila tim putem i kada je ona prestala tim putem ići u osnovnu školu. Taj put je izgledao tada tako da je od ulice Gračec vodio jedan zemljani puteljak do donjeg dijela staze gdje je bilo nekoliko stepenica, nije bilo ograde niti prema zemljištu gdje se sada nalazi kuća tuženih, tamo je bio veliki orah i to zemljište je bilo stalno zaraslo u šikari. Samo tokom zime bi snijeg slegnuo to raslinje i onda bi u proljeće ponovno počela rasti nova trava. Dakle ta parcela se nije održavala, a sa druge strane je već bila izgrađena kuća u kojoj je stanovao Branko Markuš i ta kuća je cijelo vrijeme bila nedovršena i to od kada su oni došli tamo živjeti pa dok ista nije prije nekoliko godina srušena i tamo je napravljena jedna nova, veća kuća. Branko je kod svoje kuće stalno imao stare aute koje je popravljao, a prizemlje je koristio za radionicu, a on je ispod toga imao neku klet, imao je tamo stol i krevet, a to zna jer je ona bila kod njega kao dijete. A ispod tog prostora je stalno obrađivao vrt i tamo je imao poljski WC. On je svoju kuću imao više gore u ulici Gračec i do te kuće mogao je doći po ulici Gračec ali i po predmetnim stepenicama na putu gdje bi on skrenuo lijevo, a tužiteljica desno do svoje kuće. Kada se spustilo tim stepenicama na putu odmah je bila ograda koja je dijelila zemljište od obitelji Rajhl i Lapaš. A zapravo su Lapaši ogradili zemljište prema Rajhlima i prema putu odnosno tužiteljici. Tamo je živio Davorin Lapaš a on je njezin izvanbračni suprug. Tim putem koristili su se i vlasnici svih nekretnina koje se nalaze od Gračanske ceste 107 do 115 mislim da su to Rajhlovi s time da su te sve nekretnine osim nekretnine tužiteljice imale pristup na Gračansku preko mostića jer je tamo bio potok. Zbog sukoba sa Markušom Rajhl je u potpunosti ogradio svoje zemljište i on onda više nije mogao pristupiti na ulicu Gračec. Do sukoba je došlo jer je Markuš tražio da taj put bude sve širi. Na kraju su se Markuš i Rajhlovi dogovorili oko širine puta odnosno Rajhlovi su dio svog zemljišta otpustili da se može normalno skrenuti i oni su na kraju to prihvatili. Tim putem su se koristili deda Miško i njegova supruga Josipa i oni su obrađivali vrt do zemljišta Rajhlovih a misli da su oni i prodavali povrće, a Miško je uvijek dolazio sa velikom pletenom košarom na leđima i prolazio je tim putem. Zbog Miška je i proširen dio puta od ulice Gračec do stepenica u dnu toga puta i to zbog te košare koju je nosio na leđima jer je on tvrdio da mu je preuzak put. Miško je imao i spor oko tog puta i vlasnice zemljišta na početku toga puta kod ulice Gračec su morale sfrkati žičanu ogradu. Kasnije od početka 90-tih Miško više nije dolazio odnosno ona ga više nije viđala. Nasljednik Miška prodao je to zemljište susjedima Baković koji su sagradili kuću između tog Miškovog zemljišta i još jedne parcele kroz Gračansku cestu. Bakovići također nisu imali izravan pristup na Građansku cestu i iz tog razloga su kupili parcelu od Miška da pješice mogu dolaziti do ulice Gračec jer su njihovi unuci tim istim putem išli u osnovnu školu. I prolazili su tuda dok tuženici nisu počeli zaključavati vrata koja su stavili na donjem dijelu staze gdje su stepenice. Ta betonska površina stepenica se u nekoliko navrata povećavala. Branko Markuš je na tih par stepenica izgradio nove stepenice možda 10-tak stepenica. Ona se trajno odselila 2010. a i prije toga nije stalno boravila u nekretnini njezine majke jer su u međuvremenu njezin izvanbračni suprug i ona izgradili kuću misli da je to bilo 2007. ali im je trebalo još neko vrijeme dok nisu sve uredili. Njezina majka se nesmetano

koristila predmetnim putem do 2020. Tuženici su im prvo najavili da će urediti tu stazu odnosno to su najavili njezinoj majci s time da bi i njoj bilo lakše prolaziti. U tom trenutku je staza već do pola bila izbetonirana jer je upravo njezina majka kada se gradila kuća tuženih pitala radnike koji su tamo radili da li bi mogli izbetonirati put skroz do ulice Gračec. Radnici su napravili jednu veliku dugačku stepenicu, a tužiteljica im za to nije platila, već im je platila gablec. Onda su stali sa time jer su radnici rekli da je došao gospodin Miličević i da je ljut zato što koriste njegov beton za to. Misli da se kuća tuženih gradila 2006. ili 2007. Za te stepenice koje je ranije gradio Branko tražio je sufinanciranje od svih susjeda koji se koriste njima i tužiteljica mu je dala novce a neki susjedi nisu htjeli dati novac prema njegovim navodima. Kada su oni kupili nekretninu 1980. tužiteljica je mogla pristupiti do svoje nekretnine preko više tuđih zemljišta sa Gračanske ceste ali ona to nije radila. Tada ta zemljišta nisu bila ograđena pa se zato moglo tuda prolaziti ali tužiteljica nije prolazila tim putem, a sva ta zemljišta su bila ograđena prema Gračanskoj cesti, dakle oni su svi jedan drugome mogli ulaziti u vrtove ali nisu mogli proći na Gračansku cestu. Preko nekretnine Vladimira Mikute nije bilo prikladno za prolaziti kada su oni doselili jer se radilo o uskom putu od 40-tak cm uz samu kuću Mikute, a pored tog puta imali su veliku jelku i psa koji je bio vezan i imao je kućicu ispod te jelke. A ako je trebalo baš nešto teško donijeti do kuće svi susjedi bi im izašli u susret ali kod Mikute je to zbog opisanoga bilo najmanje moguće. Kada je majka uređivala kuću sav materijal je dovožen iza Mikutine kuće po zemljištu Vlaste Varović gdje je ona imala prolaz za auto i ona je nakon izvođenja radova tražila da pokupe sve ostatke trešća i čavlića i još su joj kupili nekoliko kilograma sjemena trave. Tužiteljica se i danas koristi predmetnim putem, a neki puta su znali zamoliti Mikute nakon što je zatvoren potok na Gračanskoj cesti da ih puste i da im otvore vrata jer se vozio kamion sa krumpirom i oni bi im to omogućili i čovjek koji prodaje krumpir donio bi vreću do šupe tužiteljice. Kada je Danko Mikuta to zatvorio odnosno stavio stražnja vrata prema tužiteljici prodavač krumpira je počeo dolaziti predmetnim putem do nekretnine tužiteljice. Jedan put su zamolili Mikute da puste da se preko njihove nekretnine donese do kuće tužiteljice neka bijela tehnika međutim oni su baš imali neku feštu u planu i nije im to odgovaralo tako da je bijela tehnika donesena predmetnim putem.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice dolazi li ona od kada je preselila 2010. u posjete svojoj majci, svjedokinja je odgovorila kako dolazi. Kada je dolazila sa izvanbračnim suprugom nije prolazila dijelom puta preko nekretnine tuženih već samo donjim dijelom gdje je izlaz sa voćnjaka Lapaševih ali ako je dolazila sama onda je dolazila tramvajem i spustila se niz ulicu Gračec i došla bi predmetnim putem do nekretnine svoje majke, a tako su znali dolaziti ona i izvanbračni suprug kada bi išli sa Sljemena a to je bilo do prije 7 ili 8 godina. Svi gosti koji su dolazili kod njih su uvijek dolazili predmetnim putem sa ulice Gračec. Mi bi im to već objasnili kada bi ih pozivali i opisali bi im taj put. Ona 2. tuženika nije nikada vidjela dok je prolazila predmetnim putem već ga je vidjela iz kuće Lapaša. Znala je viđati djecu 2. tuženika u dvorištu oko kuće tuženih i tako je tužiteljica i upoznala tu djecu i tužiteljica bi uvijek pričala sa tom djecom kada je prolazila predmetnim putem. Tada se vidjelo sa predmetnog puta u njihov travnjak a kasnije je ograda zarasla pa se više ne vidi. Problemi su počeli kada su se tuženici obratili mojoj njegovoj majci da bi uređivali predmetni put a to je bilo negdje 2018. do 2020. a prije toga je tužiteljica sa tuženicima bila u dobrim odnosima, a naknadno su postavljena vrata koja su se počela zaključavati. Odnosi između tužiteljice i 2. tuženika i njegove supruge uspostavljen je zato što se tužiteljica koristila predmetnim putem. Na tom putu oni su imali poštanski sandučić i na njemu je pisalo 8A. Nakon što je svjedokinji predočena

fotografija na str. 134 spisa potvrđuje da je na istoj vidljiv spomenuti sandučić i to je najstariji sandučić a misli da je isti postavljen ili krajem 80-ih ili početkom 90-ih a svakako je to bilo prije rata. Taj sandučić je postavljen zato što je stari poštar dolazio pješice do njihove kuće a kada je došao novi poštar koji je dolazio na mopedu on je rekao da se ne usudi sići do njihove kuće i ostaviti moped na cesti i onda im je znao ostavljati poštu kod različitih susjeda i netko im je od njih ljutito kazao da si montiramo sandučić. Nakon što je svjedokinji ponovno predočena fotografija na str 134 spisa svjedokinja navodi kako je na istoj vidljiv početak predmetnog puta od ulice Gračec i investitor koji je gradio kuću tuženih ostavio je dio zemljišta koje pripada tuženicima jer je bio put a i Branko Markuš ostavio je dio svog zemljišta za taj put. Vidljivo je da je Miličević dao napraviti zidić koji se nalazi desno od predmetnog puta gledano sa ulice Gračec. Njegova majka se nagodila sa vlasnicima svih zemljišta preko kojih prolazi do svoje nekretnine, nikada nije bilo upitno sa nikime od njih da tamo postoji put do njene kuće iako su se i vlasnici mijenjali. Na zemljištu između Lapaša i Varović se izmijenilo nekoliko vlasnika i nije bilo nikakvih problema sa posljednjim vlasnicima budući da su oni rekli da su obaviješteni o tome da tužiteljica tuda prolazi. Oni su upravo htjeli prolaziti tom stazom do svoje nekretnine jer su imali dijete sa nekom bolesti iz spektra autizma. Kći Branka Markuša Dijana Šalamon je isto svojatala predmetni put i to samo dio uz kuću tuženih tvrdeći da je to njezin put i ona je isto postavila ogradu na mjestu gdje su ju postavili tuženi i ona se u parnici protiv njezine majke odrekla tužbenog zahtjeva a izgubila je i spor protiv Bakovića koji su također prolazili tim putem. Njezinoj majci nitko do tužbe Dijane Šalamon iz 2016. nije nikada formalno niti faktično osporavao pravo prolaza predmetnim putem.

Na poseban upit punomoćnice tuženih koji je javni put bliži nekretnini njezine majke da li ulica Gračec ili Gračanska cesta svjedokinja je odgovorila kako je nekretnini bliža Gračanska cesta. Nekretnini njezine majke ne može se pristupiti osobnim vozilom niti sa jednog javnog puta. Autom bi se najbliže nekretnini njezine majke moglo pristupiti kroz nekretninu Vlaste Varović. Na poseban upit punomoćnice tuženih gdje tužiteljica odlaže otpad, svjedokinja je odgovorila kako miješani otpad odlaže u njezinoj kanti za smeće jer ona nedaleko ima stan i to na adresi Gračec 1B, a biootpad stavlja u vrt, a limenke i staklo nosi gore u samoposlugu kod osnovne škole. Tužiteljica nije nikada ranije imala posebnu kantu za otpad a sada ima u svome dvorištu kantu za biootpad. Na poseban upit punomoćnice tuženih koliko je približno širok predmetni put, svjedokinja je odgovorila kako širina puta varira ali u prosjeku je širok oko 1 m. Ranije put na nekretnini tuženih je bio i širi a on je uži od kada je premještena ograda na vanjski rub stepenica. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li je njezina majka kontinuirano od 1980. do danas živjela u predmetnoj kući, svjedokinja je odgovorila da je zajedno sa njom i njezinim ocem dok nije umro 1988. a prije nego što je on umro oni su parkirali auto na cesti ispred sadašnjeg zemljišta tuženih dakle na ulici Gračec. Jedino nakon potresa 2020. tužiteljica je zbog oštećenja na dimnjaku kuće jedno godinu dana spavala kod nje u stanu u ulici Gračec u kojem osim namještaja nema ničeg. Ujutro bi dolazila u svoju kuću a navečer bi otišla prespavati u njezin stan. Sredinom 90-tih je tek počeo voziti autobus po Gračanskoj cesti, ali nije stajao na Gračanskoj tako da su oni bili uvijek orijentirani na predmetni put jer se njime dolazi kada se ide od tramvaja. Tek negdje 2000-tih je taj bus počeo stajati na Gračanskoj i ujutro se u isti nije moglo niti ući od gužve.

59. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i životno logičan iskaz svjedokinje Jasminke Đojinčević, kćeri tužiteljice. Potrebno je istaknuti kako su tuženici prigovorili vjerodostojnosti iskaza iz razloga što je svjedokinja kći tužiteljice, međutim, ovaj sud

ocjenjuje kako je iscrpni iskaz svjedokinje vjerodostojan i konzistentan u cjelini, odnosno svjedokinja nije ni u kojem dijelu svog iscrpnog iskaza bila kontradiktorna. Okolnosno je iskazivala o tome kako se njezina majka i ona osobno od kada su doselili 1980. koriste predmetnim putem i da su im tim putem u kuću dolazili i svi gosti te ovaj sud ocjenjuje vjerodostojnim iskaz u cjelini. Isti je u dijelu da se tužiteljica samo ponekad i to kada bi joj primjerice dovozili krumpir koristila putem preko nekretnine Danka Mikute, suglasan sa iskazom ranije saslušanog svjedoka Danka Mikute, a koji iskaz je ovaj sud također u cjelini ocijenio kao vjerodostojnog.

60. Svjedok Milan Basarić, brat tužiteljice iskazao je kako je on kroz duže vremensko razdoblje možda 4 do 5 puta godišnje dolazio kod svoje sestre ovdje tužiteljice, nekada je dolazio sam nekada sa suprugom. U zadnjih 2-3 godine rjeđe dolazi, ove godine je dva puta bio kod tužiteljice u 1. i 3. mjesecu i to sam je došao. On bi dolazio u pravilu tramvajem do Gračana tako da je kući tužiteljice prilazio isključivo sa gornje strane. Na putu je dio bio zemljani put, postojale su i na jednome dijelu stepenice. Ispred kuće susjeda Branka uvijek je stajao crveni kombi a njegova kuća je na ulici i on bi iza njegove kuće skrenuo ulijevo.

Nakon što je svjedoku predočena fotografija na str 135 spisa svjedok potvrđuje da se na istoj nalazi kombi susjeda Branka kojeg je ranije spomenuo u svom iskazu. Nadalje nakon što mu je predočena fotografija na str. 134 spisa svjedok navodi da je tu vidljiv poštanski sandučić sa adresom 8A i on se nalazi na samom početku puta kojim je išao do nekretnine svoje sestre. Svjedok pokazuje betonirani dio puta s time da navodi kako se ne sjeća da li je tada isti bio betoniran ali je tuda prolazio gdje se nalazi betonirani dio puta. Ne sjeća se točno. On je uvijek kada je dolazio išao tim putem pa i kada je znao doći autom, parkirao se ispred kuće 8 i opet pješice išao tim putem. Do kuće njegove sestre ne može se prići automobilom. Kada bi nosio neki teret teško bi se provlačio predmetnim putem. Na poseban upit punomoćnika tužitelja u kojem smjeru bi skrenuo nakon stepenica, svjedok je odgovorio uvijek desno. U tom smjeru nalazi se kuća njegove sestre.

Na poseban upit punomoćnice tuženih kakva je konfiguracija terena tog puta, svjedok je odgovorio kako je prvi dio puta uvijek bio dosta uredan a nakon stepenica kada bi sišao dolje i skrenuo desno neki šljunak i zemlja su bili na podu. Radi se o dosta uskom putu, s jedne strane je potporni zid, a sa druge strane žičana ograda. Kada se nakon stepenica skrene desno s lijeve strane je žičana ograda a sa desne je potporni zid. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li mu je poznato da je njegova sestra nekada izlazila iz svoje kuće na Gračansku cestu preko drugih nekretnina, svjedok je odgovorio kada bi on dolazio i njegova sestra se koristila istim putem kao i on. Kada su išli na autobus na Gračansku opet bi izlazili na gornju stranu isto kao i kada bi išli na tramvaj. Na poseban upit punomoćnice tuženih da li mu je poznat susjed tužiteljice Mikuta, svjedok je odgovorio kako ne zna za susjeda Mikutu ali znao je susretati susjedu Mirjanu koja živi nasuprot kuće susjeda Branka. Na poseban upit punomoćnice tuženih živi li njegova sestra cijelo vrijeme u predmetnoj kući, svjedok je odgovorio kako je ona kada je on dolazio 4-5 puta godišnje uvijek bila tamo. Nije mu ništa pričala da bi eventualno u nekom razdoblju negdje drugdje živjela.

61. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i iskaz svjedoka Milana Basarića, brata tužiteljice. Potrebno je naglasiti kako su tuženici prigovorili vjerodostojnosti iskaza svjedoka, navodeći da je isti brat tužiteljice, međutim, ovaj sud ocjenjuje kako je iskaz vjerodostojan i životno logičan te je svjedok okolnosno iskazivao kako se on

kada bi dolazio kod tužiteljice, svoje sestre koristio upravo predmetnim putem i da je isključivo tako dolazio do nekretnine tužiteljice. Dakle, svjedok prenosi isključivo svoja osobna saznanja, kojim točno putem se on služio da bi došao do nekretnine tužiteljice i precizno opisuje kuda prolazi predmetni put. Prigovor tuženih na vjerodostojnost iskaza svjedoka je paušalan i ničime potkrijepljen, a sama činjenica da je svjedok brati tužiteljice ne dovodi u pitanje istinitost njegovog iskaza.

62. Na ročištu za glavnu raspravu 23. rujna 2025. izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Alise Fijucek, Davorina Lapaša, Zvonimira Jurenovića i Duška Mihotića.

63. Svjedokinja Alisa Fijucek iskazala je kako poznaje tužiteljicu dok tuženike ne poznaje a išla je zajedno u školu i na fakultet sa kćeri tužiteljice Jasminkom Đojinčević. Dolazila je kod Jasminke Đojinčević doma. Kući tužiteljice kada bi dolazila prilazila je iz ulice Gračec. Od ulice Gračec na prvom dijelu bio je makadamski put nakon toga je bio mali komadić koji je bio betoniran sa nekim stepenicama te se nakon stepenica skretalo desno išlo se potom malo ravno i nakon toga skretalo se prema kući tužiteljice. Ona je prvi puta tamo bila negdje sredinom 90-ih godina a zadnji puta negdje 2002. a nakon toga kada se zaposlila nije tamo dolazila a i Jasminka Đojinčević preselila se iz predmetne kuće gdje joj živi majka. U vrijeme kada je tamo dolazila češće je dolazila jer se družila s Jasminkom Đojinčević. S lijeve strane od predmetnog puta bila je neka kuća a nakon stepenica je bila jedna žičana ograda a sa strane je bio prolaz kroz koji se treba proći da bi se došlo do kuće tužiteljice prvi puta kada je dolazila mislila je da je krivo došla pa se vratila do ulice Gračec i onda joj je jedan susjed pokazao kuda treba proći. Kad god je dolazila uvijek je tim putem prilazila do kuće tužiteljice i istim se uvijek moglo proći. Kada je pitala susjeda kuda treba ići bio je već polumrak pa ona nije vidjela taj prolaz. Taj prolaz koji se nalazi nakon stepenica a tu je bio nekakav potporni zid.

Na poseban upit punomoćnice tuženih je li je još uvijek dobra sa kćeri tužiteljice i da li tužiteljica tamo još uvijek živi, svjedokinja je odgovorila kako je i dalje dobra sa kćeri tužiteljice ali ona više tamo ne živi dok njena majka i dalje živi u predmetnoj kući. S desne strane od puta nalazila se jedna zapuštena parcela sa nekim velikim drvom. Nakon što je svjedokinji predočen situacijski nacrt izrađen po geodetskom vještaku Mladenu Beberu str. 407 spisa svjedokinja na istome pokazuje put kojim je dolazila do nekretnine tužiteljice a radi se o putu kako je isti ucrtan na skici i ponavlja kako se s desne strane od puta kada je ona tamo dolazila nije nalazila kuća već se radilo o zemljištu sa velikim stablom. Svjedokinja navodi kako se vozilom nije moglo prolaziti predmetnim putem već se moglo prolaziti isključivo pješice budući da se radi o putu manje širine oko 1 metra. Na poseban upit punomoćnice tuženih kada su autobusi počeli voziti Gračanskom cestom, svjedokinja je odgovorila kako su tamo vozili autobusi međutim nije bilo stajališta u blizini kuće tužiteljice misli da su tamo autobusi počeli stajat negdje 2000.

64. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i iskaz svjedokinje Alise Fijucek, ista je opisala kako je predmetnim putem dolazila do nekretnine tužiteljice kada je tamo dolazila te je isti pokazala i na predočenoj skici izrađenoj po geodetskom vještaku Mladenu Beberu.

65. Svjedok Davorin Lapaš, zet tužiteljice iskazao je kako se njegova rodna kuća a u kojoj i danas živi njegova majka nalazi na adresi Gračanska cesta 113 a on

je tamo živio do 2007. On je prilazio kući tužiteljice na način da bi išao jednim putem kroz voćnjak koji se nalazi iza njegove kuće a koji je u našem vlasništvu a tamo je njegov otac ostavio taj put a u slučaju ako bi išao u školu u Gračane a druga djeca koja su išla u školu u Gračane koristila su isti taj put kada bi prošao tim putem kroz voćnjak ušao bi na predmetni put. Nakon što je svjedoku predočen situacijski nacrt izrađen po geodetskom vještaku Mladenu Beberu svjedok je pokazao na istome mjesto gdje je on ulazio na predmetni put iz svog voćnjaka i onda bi predmetnim putem išao do nekretnine tužiteljice ali znao je ići predmetnim putem i u smjeru prema ulici Gračec budući da se tamo nalazila samoposluga koja i danas postoji opisuje da put prema ulici Gračec izgleda na način da je imao jedne stepenice a nakon toga ide makadamski put a danas taj gornji dio puta izgleda drugačije budući da je isti popločen. Radi se upravo o putu kako je isti označen na situacijskom nacrtu izrađenom po vještaku Mladenu Beberu. Navodi kako je na susjednoj nekretnini u odnosu na nekretninu tužiteljice postojala ograda do Gračanske ceste a kasnije je susjed Mikuta napravio još jednu ogradu tako da tužiteljica nije mogla od svoje nekretnine izlaziti na Gračansku cestu. Dakle tužiteljica se koristila predmetnim putem za pristup do svoje nekretnine i izlazila bi na ulicu Gračec.

Na poseban upit punomoćnika tužitelja da li je netko od susjeda dolazio u njegov voćnjak, svjedok je odgovorio da je susjeda Vukušić dolazila u taj voćnjak brati trešnje a dolazila je u isti predmetnim putem. Susjeda Vukušić živi baš na ulici Gračec pa je ona predmetnim putem od ulice Gračec dolazila do voćnjaka. U sezoni trešanja ona bi dolazila tamo s čime je bila upoznata njegova majka i ona je te trešnje prodavala na tržnici. Na poseban upit punomoćnika tužitelja tko je održavao predmetni put svjedok je odgovorio da je isti održavala isključivo tužiteljica čistila bi snijeg s puta budući da se na zemljištu gdje se sada nalazi kuća tuženih nalazio veliki orah tužiteljica bi čistila i lišće po predmetnom putu. Tužiteljica i danas koristi predmetni put i to svakodnevno. Tužiteljica upravo predmetnim putem ide kada dolazi kod njega i supruge budući da oni žive u blizini tužiteljice ona dođe do ulice Gračec i onda ide niz ulicu da bi došla do njih. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice ima li saznanja da bi tužiteljica imala sandučić za poštu, svjedok je odgovorio da je tužiteljica imala poštanski sandučić koji se nalazio na spoju predmetnog puta i ulice Gračec a kasnije ga je tužiteljica zamijenila novim sandučićem međutim istog je netko kasnije uklonio odnosno otpilio ga je sa metalnog stupa i položio ga je na susjedno zemljište na tlo.

Na poseban upit zamjenice punomoćnika tuženih da li se iz njegove nekretnine vidio predmetni put svjedok je odgovorio da je. U voćnjaku su bile dvije jabuke, jedna trešnja, kruške i onda nakon što je svjedoku predočena fotografija na str. 122 spisa potvrđuje da je na istoj vidljiv upravo voćnjak o kojem je govorio te se iz voćnjaka ulazilo u predmetni put i onda bi se ako se ode desno otišlo prema ulici Gračec a lijevo prema kući tužiteljice. Kada su njegovi roditelji 1963. kupili zemljište prodavateljica gospođa Filetin rekla im je da moraju ostaviti put širine 1 metar i to se upravo radi o predmetnom putu i to na njihovoj čestici se mora ostaviti put širine 1 metra tim putem su se koristili svi susjedi a i njemu su prijatelji dolazili upravo tim putem. S desne strane od predmetnog puta odnosno tadašnjih stepenica nalazila se nekretnina gospodina Markuša a s njim nikada nisu imali probleme vezano uz predmetni put. On je kao dijete išao kod gospodina Markuša jer je on bio automehaničar i onda mu je popravljao igračke autiće. Na zemljištu gdje se danas nalazi zgrada tuženih nalazilo se veliko stablo oraha. Na poseban upit punomoćnice tuženih zašto je upravo imala sandučić na ulici Gračec svjedok je odgovorio da je tužiteljica tamo imala sandučić budući da se njezina kuća katastarski nalazi na ulici

Gračec te kuća ima kućni broj Gračec 8A što je pisalo i na poštanskom sandučiću. Tužiteljici bi možda bilo bliže izlaziti na Gračansku cestu međutim isto nije moguće zbog spomenutih ograda a i radi se o vrlo uskom prolazu koji nije prikladan za pristup a i taj uski prolaz prolazio bi uz sami prozor kuće Mikute. Svoju majku posjećuje dosta često sigurno jednom tjedno a tužiteljicu ne posjećuje jer ona redovito dolazi kod njega i supruge.

66. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i životno logičan i iskaz svjedoka Davorina Lapaša. Potrebno je napomenuti da su tuženici prigovorili vjerodostojnosti iskaza svjedoka iz razloga što je svjedok zet tužiteljice, međutim, ovaj sud ocjenjuje da je svjedok iskazivao vjerodostojno, detaljno i u svemu konzistentno bez bilo kakvih kontradiktornosti u svom iskazu. Iz iskaza svjedoka proizlazi da se on koristio upravo predmetnim putem kada je dolazio u nekretninu tužiteljice i to neki puta dijelom puta kada je znao dolaziti iz svog voćnjaka pa ići u nekretninu tužiteljice, a neki puta je išao predmetnim putem i u smjeru ulice Gračec. Potrebno je naglasiti kako se rodna kuća svjedoka nalazi na adresi Gračanska cesta 113 u blizini kuće tužiteljice. Svjedok je detaljno iskazao kako se iz voćnjaka u vlasništvu njegove obitelji ulazilo upravo na predmetni put i kako je njegovim roditeljima koji su kuću kupili 1963. prodavateljica rekla da moraju ostaviti put širine 1 metra i to se upravo radi o predmetnom putu.

67. Svjedok Zvonimir Jurenović iskazao je kako ne poznaje osobno tužiteljicu ali ju viđa a tuženike poznaje to su mi susjedi. On živi u ulici Gračec od 1965. On baš nije viđao tužiteljicu bio je radio i po terenima. Do nedavno nije znao na koji način tužiteljica pristupa svojoj nekretnini a u zadnjih 5, 6 godina viđa tužiteljicu da odnekuda izađe na ulicu Gračec ona pristupi na ulicu Gračec između nekretnine koja je pripadala gospodinu Markušu i nekretnine gdje se nalazi zgrada tuženih. Tu gdje je sada zgrada tuženih ranije se nalazilo zaraslo zemljište odnosno "džungla". Tada kada je ta nekretnina bila zarasla nije viđao tužiteljicu a oni su čak preko te nekretnine kopali kanalizaciju a niti tada ju nije viđao. Nije viđao da bi netko prolazio predmetnim putem niti je viđao djecu da tim putem idu u školu a isti je bio zakrčen sa svime i svačime.

Nakon što je svjedoku predočen situacijski nacrt izrađen po geodetskom vještaku Mladenu Beberu str. 407 spisa svjedok je naveo da je on na ulici Gračec viđao tužiteljicu a ne zna točno kojim putem je ona došla do ulice Gračec. Svjedok je pokazao do kuda je kopana kanalizacija koju je spomenuo i izjavljuje kako se nakon tog mjesta nalazi jedan veliki zid međutim nema saznanja što se nalazi dolje nakon tog zida. Na poseban upit punomoćnice tuženih zna li gdje se nalazi kuća tužiteljice svjedok je odgovorio kako sada zna a provjerio je nakon što je dobio poziv za današnje ročište i to na Internetu a ranije nije imao saznanja o tome. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice kako je našao kuću tužiteljice na Internetu svjedok odgovara da je to vizualno prepoznao budući da zna gdje se nalaze kuće a kuća ima broj 8A. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li svjedok dobro vidi svjedok odgovara da dobro vidi nešto manje nego ranije. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li je on ikada vidio neki prolaz između kuće gospodina Markuša i zemljišta gdje se sada nalazi zgrada tuženih svjedok je odgovorio da nije. Nakon što su svjedoku predočene fotografije na str. 135 spisa i 134 spisa svjedok na istima prepoznaje kuću gospodina Markuša i zgradu tuženih dok ne prepoznaje poštanski sandučić odnosno izjavljuje da istog ranije nije vidio. Navodi kako nikada nije vidio kći

tužiteljice i ne zna kako se zove. Misli da zna da je tužiteljica imala supruga i da je živjela sa njim. Ne zna kako se on zvao. Niti ga je viđao. Ne zna niti da bi imali auto.

68. Ovaj sud ocjenjuje kako svjedok Zvonimir Jurenović nema relevantnih saznanja o predmetu spora. Naime, svjedok ne poznaje tužiteljicu, po vlastitim navodima tek je kada je dobio poziv za ročište u ovom predmetu provjerio gdje se uopće nalazi kuća tužiteljice, a ranije to nije znao. Na fotografiji ne prepoznaje poštanski sandučić, za koji nije niti sporno da je pripadao tužiteljici, navodno je viđao tužiteljicu da sa ulice Gračec pristupa svojoj nekretnini u zadnji 5, 6 godina a ranije ju tu nije viđao, a uopće do zaprimanja poziva za ročište u ovom predmetu nije znao gdje se nalazi nekretnina tužiteljice. Dakle, iskaz je i kontradiktoran samom sebi, jer je nerazumljivo kako je svjedok mogao znati da tužiteljica u zadnjih 5, 6 godina pristupa svojoj nekretnini sa ulice Gračec, a svjedok uopće tada nije znao gdje se nalazi nekretnina tužiteljice. Dakle, očigledno je kako svjedok nema relevantnih saznanja o predmetu spora.

69. Svjedok Duško Mihotić iskazao je kako poznaje tužiteljicu i poznaje 2. tuženika Zorana Kotura. Tužiteljica ga pozdravlja kada prolazi a dok on stoji na svom ulazu. Ne zna gdje se nalazi kuća tužiteljice. On viđa tužiteljicu dok ide ulicom Gračec primjerice kada ide u dućan ali ne zna kako tužiteljica od ulice Gračec dođe do svoje kuće. Koliko je njemu poznato između kuće gospodina Markuša i zemljišta gdje se sada nalazi zgrada tuženih vjerojatno je postojala utabana staza i to obje strane kuće gospodina Branka Markuša. On živi u ulici Gračec od 1986. Vidio je samo kod 2. tuženika lesu i vratašca sa gornje i donje strane. Moguće da je i vidio tužiteljicu da prolazi predmetnim putem ali se toga točno ne sjećam.

Na poseban upit punomoćnika tuženika je li vidio bilo koga da prolazi predmetnim putem, svjedok je odgovorio da za desno od kuće gospodina Markuša ne zna da li je netko prolazio moguće da je a on je prolazio lijevo od kuće gospodina Markuša jer mu dolje živi prijatelj a inače bi morao ići skroz okolo. On je tamo prolazio uz odobrenje gospodina Markuša. Nakon što je svjedoku predočen situacijski nacrt izrađen po geodetskom vještaku Mladenu Beberu svjedok je pokazao da je on prolazio lijevo gledano od ulice Gračec uz kuću Branka Markuša i onda bi išao do Gračanske ceste a dolje je vidio nekakav put upravo na onom dijelu gdje je isti ucrtan od strane geodetskog vještaka odnosno prolaz je vidio. U zadnje vrijeme viđa tužiteljicu na ulici Gračec to je negdje zadnjih 2 do 3 godine.

70. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan iskaz svjedoka Duška Mihotića. Svjedok nema mnogo relevantnih saznanja o predmetu spora, ali iz iskaza proizlazi kako postoji predmetna staza, odnosno svjedok je vidio put na dijelu gdje je isti ucrtan od stranke geodetskog vještaka Mladena Bebera.

71. Na ročištu za glavnu raspravu 26. siječnja 2026. izveden je dokaz saslušanjem svjedokinje Gordane Bobanović.

72. Svjedokinja Gordana Bobanović iskazala je kako poznaje tužiteljicu od rođenja, išla je sa kćeri tužiteljice Jasminkom Đojinčević zajedno u školu, ona je godinu dana mlađa od nje, ali su se igrale zajedno. Ona živi nekoliko kuća više u Ulici Gračec. Ona je prijavljena na adresi Zagreb, Gračec 15a i tu ima i firmu, ali joj je suprug iz Rijeke tako da pola vremena provodi u Zagrebu, a pola vremena u Rijeci. Oni su se svi zajedno kao djeca igrali na Ulici Gračec i nasuprot predmetnog puta živi

gospođa Ivana Jurenović. Oni su se igrali kod oraha i tako su to zvali, a to je ta parcela na kojoj danas postoji kuća, a tužiteljica stanuje ispod tog oraha. Postojao je jedan zemljani put između tog oraha i nekretnine gospodina Markuša i tim putem su se dolje spustili i to desno uz škarpu tamo je bio kameni zid koji je držao to stablo oraha. Lijevo od tog puta su bili ljudi koji imaju vrtove, misli da je tamo bio Miško i oni su se isto služili tim putem. Miško je imao košaru i bio je strašan kao onaj iz "Jelenka". Ne zna kakvo je trenutno stanje što se tiče prolaza, ali misli da se može proći. Kada bi išla kod Jasminke doma uvijek je išla tim putem. Igrali su se tada na dnevnoj bazi.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice na što misli kada je rekla lijevo od toga puta, svjedokinja je odgovorila da kada bi se niz zemljani put od Ulice Gračec spustili dolje onda se desno ide prema kući tužiteljice, a lijevo su imali vrtove koje je ranije spomenula. Čak je bio jedan mali kanalić tamo gdje su ti vrtovi. Lijevo je također bio put i tuda su hodali ti ljudi koji tamo imaju svoje vrtove. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li zna kako se zovu roditelji njene prijateljice Ivane Jurenović, svjedokinja je odgovorila kako joj se otac zove Marjan, majka Jasna, a misli da se službeno zove Jasenka. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice sjeća li se da bi tužiteljica na Ulici Gračec imala poštanski sandučić, svjedokinja je odgovorila da je imala i bio je na cesti, na stupu pored kuće Branka Markuša.

Na poseban upit punomoćnice tuženih na koje se razdoblje odnosi njen opis stanja puta, svjedokinja odgovara da je to vrijeme kada je išla u osnovnu školu, dakle 80. i 90. godine. Uvijek su se igrale kod tog oraha pa bi bio problem kada bi lopta pala kod susjeda Vukušića. Na poseban upit punomoćnice tuženih kada je zadnji puta bila u kući tužiteljice, svjedokinja je odgovorila da nije bila kod nje u kući 20-tak godina. Na poseban upit punomoćnice tuženih koliko dugo živi na relaciji Zagreb-Rijeka, svjedokinja je odgovarila negdje 15 do 20 godina. Na poseban upit punomoćnice tuženih sjeća li se gdje se nalazi parcela gospodina Mikute, svjedokinja je odgovorila kako ne zna tog čovjeka. Na poseban upit punomoćnice tuženih ima li ona neposrednih saznanja kako tužiteljica od svoje kuće dolazi do javnog puta, svjedokinja je odgovorila kako bi ju svaki puta kada ju vidi vidjela na našoj ulici Gračec. Iznad njezine kuće je tramvajska stanica pa ju viđa kada ide od tramvaja ili ju znam dolje niže viđati kada ide na autobus ili možda ide u dućan. Zadnji put ju je vidjela negdje prije 2-3 mjeseca na ulici Gračec. Na poseban upit punomoćnice tuženih poznaje li prisutnog 2. tuženika Gorana Kotura iz viđenja, svjedokinja odgovara kako bi lagala kada bi rekla da ga poznaje odnosno, ne poznaje ga. Na poseban upit punomoćnice tuženih je li joj poznato kada je građen objekt tuženih, svjedokinja je odgovorila da se sjeća dok je kuća građena, ali ne zna koje je to godine bilo. Zna da je zadnje građena kuća gdje je Branko Markuš pored tog puta imao radionu.

73. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan iskaz svjedokinje Gordane Bobanović, koja je okolnosno iskazala kako je ona kada se igrala sa svojom prijateljicom, kćeri tužiteljice Jasminkom Đojinčević upravo predmetnim putem dolazila do nekretnine tužiteljice, dakle svjedokinja potvrđuje kako je predmetni put postojao mnogo prije nego što su tuženici kupili svoje stanove.

74. Nisu izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Ane Vukušić, Vite Jurenović, Franje Kroflina i Patricije Vugec, budući da je tužiteljica podneskom od 5. svibnja 2026. odustala od tih dokaznih prijedloga.

75. Nije izveden niti dokaz saslušanjem svjedokinje Ane Latinović. Potrebno je napomenuti kako tužiteljica nije odustala od tog dokaznog prijedloga, već je odluku prepustila sudu. Svjedokinja Ana Latinović je ispričala svoj nedolazak na ročište 26. siječnja 2026. zbog svog zdravstvenog stanja te je dostavila i odgovarajuću medicinsku dokumentaciju kojim potvrđuje svoje navode. Iz iste je razvidno da se radi o osobi starije životne dobi za koju je sa zdravstvenog stanovišta štetno da ju se izlaže dodatnom stresu.

76. Posljedično, ovaj sud ocjenjuje kako nema potrebe za inzistiranjem na daljnjem pozivanju svjedokinje Ane Latinović, uzevši u obzir da bi se time samo nepotrebno odugovlačio predmetni postupak, a posebno uzevši u obzir da su u predmetnoj pravnoj stvari saslušani brojni svjedoci pa nema niti potrebe za izvođenjem daljnjih dokaza saslušanjem svjedoka.

77. Nije izveden niti dokaz saslušanjem svjedokinje Ljiljane Gregurin, a koju svjedokinju su predložili tuženici, budući da su tuženici na ročištu za glavnu raspravu 23. rujna 2025. odustali od tog dokaznog prijedloga s obzirom na zdravstveno stanje predložene svjedokinje.

78. Na ročištu za glavnu raspravu 20. travnja 2026. izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice Save Đojinčević, 1. tuženika Marina Mališa i 2. tuženika Gorana Kotura. Nije izveden dokaz saslušanjem 3. tuženika Luke Latinovića, budući da su tuženici na ročištu za glavnu raspravu 26. siječnja 2026. odustali od izvođenja dokaza saslušanjem 3. tuženika, budući da isti dugi niz godina radi u inozemstvu pa je neizvjesno kada bi isti uopće mogao pristupiti na sud radi saslušanja.

79. Tužiteljica Sava Đojinčević u bitnome je iskazala je kako su se doselili 1980. u lipnju njen suprug, kći i ona u ulicu Gračec, tamo su živjeli njezin suprug je radio imali su auto. Kada bi išla na tramvaj išla bi od kuće predmetnim putem do ulice Gračec kada je uvedena autobusna linija također je išla predmetnim putem do ulice Gračec od koje ima 4 minute do autobusne stanice. Jedino se tim putem i služila budući da se tada nije niti moglo izaći na Gračansku cestu. Išla bi od svoje kuće u smjeru juga prema sjeveru jedno 30 metara i išla bi od istoka prema zapadu do glavne ulice isto jedno 30-ak metara do glavne ulice Gračec. Tim putem koristili su se i susjedi koji tamo imaju parcele nosili su i košare sa gnojivom neki su imali i svinje. Od ulice Gračec ide se 30-ak metara ravno a onda se može skrenuti lijevo ili desno, ona bi išla desno. Kada se ide od glavne ulice na lijevoj strani je susjed Markuš imao kuću a s desne strane je bila neizgrađena parcela koja je sad u vlasništvu tuženih tu zgradu u kojoj žive tuženi gradio je gospodin Miličević to je bilo negdje 2005. ili 2006. Kada se gradila ta zgrada prolaz je bio uzak jer je do prolaza bila iskopana duboka rupa a susjed Markuš 1984. dao je napraviti stepenice jer se s njegove parcele urušavala zemlja pa si je time učvrstio teren. Od bivših starosjedioca nitko nije ostao dolje budući da su oni prodali svoje parcele a ona je ostala tamo živjeti. Investitor Miličević ostavio je njoj prolaz od metar širine da može tuda prolaziti. Radnici od Miličevića izbetonirali su joj jedno 3, 4 metra dužine zbog blata koje se tamo radilo a bili bi izbetonirali i do ulice Gračec ali im Miličević nije dao jer da se troši puno betona. Ona je te ljude i počastila. Miličević je postavio ogradu i ona je išla uz tu ogradu a slobodna strana je bila do Markuša. Dogodilo se da ju je potom najprije tužila Markuševa nasljednica Dijana Šalomon ona je tumačila da je put kojim ona prolazi njezino vlasništvo i postavila je dolje metalna vrata a tamo su prolazila još i

djeca od Bakovića. Bakovići su otpilili ta vrata da su opet mogli hodati tim putem do glavne ulice, ona je uglavnom izgubila spor. Jedno vrijeme vodila je razgovore sa 2. tuženikom Goranom Kotorom da joj on omogući slobodan prolaz a on je rekao da će se konzultirati sa vlasnicima stanova u zgradi. Onda je zaključio da bi to umanjilo vrijednost njihove nekretnine pa nisu uspjeli to usuglasiti. 2. tuženik odlučio je da će urediti teren oko zgrade Miličević je napravio niski zidić i to je bilo popločano do ulaza u njihovu zgradu a od tog zidića kuda je ona prolazila bio je šoder i to nije bilo uređeno. Ona je blizu ulice Gračec imala i poštanski sandučić na stupiću koji je bio ubetoniran u zemlju i tu je bio prolaz kojim je ona mogla slobodno proći majstori koje je angažirao 2. tuženik uklonili su njezin poštanski sandučić i nije ga tamo više postavio jer je pomaknuo ogradu na lijevu stranu. Onda je njezin sandučić postavljen na prvi stup do ulice Gračec na ogradi od 2. tuženika majstori su to zalemili na metalni stupić. Kasnije su parcelu Markuša kupili drugi vlasnici i tamo su izgradili novu kuću a njezin sandučić je skinuo 2. tuženik popodne odnosno skinuo ga je sa svoje ograde i stavio ga je na zemlju a ona je zvala policiju. Kada je došla policija 2. tuženik je bio vani i premazivao je te metalne stupove sa temeljnom sivom bojom pa se nije moglo vidjeti da je skinut sandučić sa te ograde, a djelatnicima policije rekao je da je to samo skinuo dok se premaže bojom. Kasnije ju je čak jedan djelatnik policije pitao je li joj susjed vratio sandučić a ona jes rekla da nije. Onda su majstori skinuli mali zidić koji je odvajao njihov ulaz u zgradu i njezin prolaz do kuće i tu su postavili pločice a tamo gdje počinje bregić majstori su napravili nekoliko stepenica. Ograda je ostala na strani do Branka Markuša. Pojašnjava da su radnici od Miličevića napravili stepenice koje je ranije spomenula kada se gradila zgrada tuženih.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice kako su njezin suprug i kći išli do njihove kuće kada su živjeli tamo, tužiteljica je navela istim tim putem a njezin suprug parkirao je auto gdje susjedi sada parkiraju auto uz ulicu Gračec. Istim putem su kod njih dolazile i osobe koje su ih posjećivale. Ona je održavala taj prolaz a pokojni Miškec znao je srpom to kositi, a i Markuš je obrezivao lozu da ne smeta. Nakon potresa imala je problema sa kućom koja je popucala, popucao joj je dimnjak. Nakon potresa nije spavala u kući već bi preko dana dolazila a išla je spavati kod svoje kćeri u stanu sve dok nisu kuću skroz sanirali mijenjala je dimnjak i bojler u stanu bi samo prespavala pa bi ujutro došla u svoju kuću. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice da li od njezine kuće do ulice Gračec postoji neki drugi put i do ovih drugih spomenutih vrtova tužiteljica je odgovorila kako nema drugog puta a bile su i živice i nije se moglo preći preko potoka.

Na poseban upit punomoćnika tuženika gdje je njezin suprug parkirao auto kada su došli živjeti tamo, tužiteljica je navela kako ga je parkirao na mjestu gdje 2. tuženik sada parkira svoj auto jer je tu bila ulica a na toj parceli su bili grmčići. Tu su se djeca iz ulice igrali. Na poseban upit punomoćnika tuženika čija je to bila tada parcela tužiteljica je odgovorila kako su to bile naslijedile nasljednice iza tete koja je preminula u Njemačkoj nisu tražili odobrenje za parkiranje jer ih nitko nije niti sprječavao odnosno tamo je rijetko tko i dolazio. Na poseban upit punomoćnika tuženika gdje joj se tada kada su doselili nalazio poštanski sandučić tužiteljica je odgovorila da tada nije imala poštanski sandučić već je poštar dolazio do naše kuće i on je poznavao sve ljude u ulici. Nije nikoga pitala za dopuštenje da postavi poštanski sandučić budući da je tu bio put kojim se koristilo više osoba a drugi su prodali svoje parcele pa je samo ona tu imala poštanski sandučić, a poznavala je ženu koja je tu od 1942. imala parcelu i sadila je tu vrt i nitko ju nije smetao dakle dolazila je do svoje parcele tim putem još prije nego što se ona rodila. Njezina kanta se sada nalazi kod kćeri u dvorištu i nosi tamo otpad a prije je nosila otpad rano

ujutro kada je išla na posao i bacala ga je u veliki kontejner kod škole a to su i drugi radili. Po Gračanskoj su ljudi ostavljali uz ulicu otpad. Na poseban upit punomoćnika tuženika gdje se nalazi potok kojeg je spomenula tužiteljica odgovara kako teče uz Gračansku cestu i ide od Sljemena. Gračanska cesta uređivana je negdje od 1992. pa do 1997. pa su sanirali taj potok. Prvih 15 godina nije se niti moglo preskočiti preko živica koje su se tamo nalazile. Na poseban upit punomoćnika tuženika je li upoznala gospodina Miličevića tužiteljica je odgovorila kako ga je upoznala na dvorištu kod Markuša a Markuš je bio popio pa se ona tamo nije zadržavala. Uglavnom Miličevića nije viđala jer je rano ujutro odlazila na posao a kasno se vraćala kući. Da joj nije mislio dopustiti da tu prolazi ne bi joj ostavio prolaz. Na poseban upit punomoćnika tuženika u kakvim je odnosima bila sa tuženicima kada su doselili tužiteljica je odgovorila kako ih nije često viđala oni rade a bila je majka sa djecom vani a radi se o supruzi 2. tuženika. 2. tuženik ju je jednom ili dva puta povezao do grada kada ju je vidio na stanici. Stanica se nalazi na Gračanskoj cesti ali bi ja došla do nje preko ulice Gračec i tu se nalazi i stan njezine kćeri koji gleda na autobusnu stanicu. Na poseban upit punomoćnika tuženika je li poznavala gospodina Mikutu tužiteljica odgovara da je dobra sa njegovim nasljednicima koji tamo žive njegova kuća. Ona je prolazila uz kuću Mikute uskim prolazom jer je išla kod susjede podvoriti ju podići joj novine, donijeti joj poštu jer je ona bila nepokretna a živjela je sama. Radi se o uskom putu kojim se neugodno provlačiti tako da nije koristila taj put kada bi išla van. Nisu joj branili da tamo prolazi ali bi uvijek morala pitati ako bi nešto nosila sebi u kuću tim putem, primjerice frižider ili krumpire to je znala najaviti i tjedan dana unaprijed. Te stvari nije nosila predmetnim putem jer je uzak i bilo bi jako teško ih donijeti tim putem a i dalje je ima dobrih 60 metara od njezine kuće do glavne ulice. Ona je pregovarala samo sa 2. tuženikom a druge tuženike niti ne pozna. Vlasnici parcela išli bi istim tim putem i onda bi skrenuli desno kao ona ili bi otišli lijevo odnosno gdje im se nalazi zemlja. Dali su ograditi okućnice ali je ostao put do njezine kuće. Na poseban upit punomoćnika tuženika jesu li se vodili još neki drugi sporovi tužiteljica odgovara da se vodio spor sa gospođom Šalomon na tom mjestu je kasnije 2. tuženik postavio vrata koja 2 godine nije zaključavao i rekao joj je da će joj ostaviti ključ u poštanskom sandučiću i on bi ostavio tamo ključ a ona bi mu ga vratila u njegov sandučić jer ne želi da bude zaključana da joj nitko ne može doći.

80. U svom iskazu 1. tuženik Marino Mališ u bitnome je iskazao kako poznaje tužiteljicu. Oni su kupili stan 2007. u niti jednoj dokumentaciji nije postojao bilo kakav trag o postojanju neke služnosti niti je od stane tvrtke g. Miličevića od kojeg su kupili stan postojao bilo kakav trag o tome da postoji neka služnost niti u faktičnom stanju jer tužiteljica tamo uopće nije prolazila odnosno on ju nije viđao. Njegov stan nalazi se na 1. katu i jako dobro iz stana vidi kuću tužiteljice i cijeli taj sporni put. Oni od 2007. do 2017. nisu imali nikakvih problema tužiteljica je iznimno rijetko prolazila možda jednom mjesečno bi prošla tamo. Jednom kada je rano ujutro išao na posao a još je bio sumrak pojavila se tužiteljica na tom putu i išla je odozdola prema gore i imala je crni ruksak i čak se i prepao tom prilikom jer mu je iznenada došla. 2017. doselili su se Bakovići ispod lijevo i od tada su imali puno problema i neugodnosti. Onda su svi susjedi koji se nalaze ispod počeli prolaziti tim putem a tu se doselila još jedna nova obitelj sa troje ili četvero djece, kroz radni tjedan, vikend tu se stalno prolazilo nisu mogli slobodno ući u svoju zgradu jer se ulaz nalazi uz taj put na njihovom parkiralištu svi ti gosti su okretali vozila a nekada su tamo i parkirali. Osobno mu je bilo neugodno i nesigurno a ima i dva sina, ulaziš u nešto svoje a tu stalno netko prolazi a nemaš svoju privatnost i sigurnost. On je trebao refinancirati

kredit jer mu je rata jako porasla međutim onda je djelatnica u banci utvrdila da postoji zabilježba na predmetnoj nekretnini i nisu mu odobrili refinanciranje i tu je imao direktnu financijsku štetu koja traje sve do danas jer mu je ostala visoka rata kredita. Nakon toga jednom prilikom sreo je tužiteljicu kada je išla prema dolje i pitao ju je zna li ona nešto o toj zabilježbi ona je rekla da ne zna ništa o tome i da sve vidi sa njezinom kćeri koja je sve to vodila i brzo je produžila dalje i nije htjela o tome razgovarati. On ju je puno puta vidio kako iz autobusa izlazi na Gračanskoj i onda sa vrećama u rukama ide do svoje kuće uz kuću Branka Mikute. Svi susjedi dogovorili su se da zaštitimo svoju parcelu jer je to naše privatno vlasništvo tim više što su 2. tuženiku i provalili u stan a njemu su ukrali bicikl ispred vrata podruma. Dogovor je bio da ogradimo sve na svojoj parceli i onda su i definirali među koje nije bilo prema Markušu. On se nekoliko puta spustio tim dijelom svoje parcele i tu nije bila staza već zemlja sa kamenjem a posebno na donjem dijelu do kuće tužiteljice bilo je veliko kamenje i teško za prolaziti i tu bi se netko ako ide po mraku sigurno spotaknuo. Otišao je skroz do kuće tužiteljice i vidio da uz kuću Mikute postoji staza na kojoj su i kocke. Kada god bi pogledao sa svoje terase prema kući tužiteljice tamo se nije vidjelo niti svjetlo, niti dim i on je imao dojam da ona tamo niti ne živi. Iznenađen sam da su tužiteljica i njezina kći pokrenule ovaj postupak protiv njih. Smeta ga da u svom privatnom vlasništvu nemam mir jer tu stalno netko prolazi. U početku je taj poštanski sandučić stajao na dijelu od susjeda Markuša i on je bio uvjeren da je to njegov sandučić. Nakon toga saznao je od 2. tuženika da je to sandučić tužiteljice.

Na poseban upit punomoćnice tuženih je li on upoznat da su vođeni neki pregovori sa tužiteljicom 1. tuženik je naveo kako su njegova saznanja da se kći tužiteljice profesionalno bavi pravom i ona je rekla njemu i 2. tuženiku da će nastojati da se postupak okonča u tužiteljičinu korist. Na poseban upit punomoćnika tužitelja kakav je bio njihov prijedlog prema tužiteljici odnosno njenoj kćeri, tuženik je naveo kako je postojala jedna varijanta da se osobno tužiteljici omogući da tuda prolazi kao izraz dobrosusjedskih odnosa što je kći tužiteljice izričito odbila i rekla je da će ona probati svim pravnim sredstvima ostvariti svoje pravo. Ovaj postupak shvatio je kao sredstvo za ostvarivanje nekih drugih interesa a ne prava osobne služnosti i mislim da se radi o tome da tužiteljica namjerava prodati svoju nekretninu i onda joj je neophodan taj prolaz. Od useljenja 2007. u listopadu on i njegova obitelj njih četvero živjeli su u predmetnoj nekretnini do 30. kolovoza 2022. a onda su se odselili u Njemačku. Prije kupnje stana samo jednom su došli pogledati nekretninu.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice nakon što mu je predočena fotografija predmetne nekretnine (str. 134 spisa) je li tako ista izgledala kada je kupio nekretninu stan 2007. 1. tuženik je odgovara da se ne sjeća. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice nakon što mu je predočena fotografija (str. 135 spisa) sjeća li se da je to auto susjeda Markuša 1. tuženik je odgovorio da se sjeća tog kombija susjeda Markuša. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice je li u vrijeme kada je kupio stan postojao bilo kakav prostor između nekretnine u kojoj je kupio stan i nekretnine g. Markuša 1. tuženik je odgovorio da tu nije bilo prolaza već je to bila zemlja i po toj zemlji nije nitko prolazio od ulice Gračec prema dolje. On ne vidi da je tu nastao nikakav prolaz već je tu zemlja. Tada kada su oni kupili nekretninu tamo nije nitko prolazio. On je puno puta sreo roditelje i djecu Baković i zamolio ih da tuda ne prolaze jer je to privatno vlasništvo nas stanara zgrade. Nisam imao prilike to reći tužiteljici. Kada su definirali među zvali su geodeta da točno utvrdi do kuda seže njihova parcela. Nije bio prisutan kada je došao spomenuti geodet. Nije znao prije dolaska geodeta do kuda se točno proteže njihova čestica. Sjeća se da nije bilo prolaza, ali da je bilo smeća samo što je to bilo kasnije nakon što je kupio predmetnu

nekretninu a ne u vrijeme kupnje. Te radove su izveli negdje 2018. mlađi sin je tada imao 10 godina a stariji 16. Oni nisu čekali već je do problema došlo 2017. kada se promijenila situacija i brojni ljudi su počeli tuda prolaziti. Sjeća se da ih je zastupala odvjetnica Missoni de Both a dopis je poslala bez njihovog izričitog odobrenja on se sa njom jednom prilikom kada su se vidjeli i posvađao jer uporno nametala tezu da se oni tu nemaju što protiviti jer tužiteljici pripada to pravo a on se naljutio jer nije bilo jasno zastupa li ona njih ili tužiteljicu i nakon toga su joj opozvali punomoć.

81. U svom iskazu 2. tuženik Goran Kotur u bitnome je iskazao kako su kupili predmetnu nekretninu 2007. i provjerili su svu dokumentaciju i nije bilo nikakvog zabilježenog prava služnosti niti bilo kakve naznake da isto postoji u praksi. Do 2016. sve je bilo u najboljem redu imali su dobre, a imaju i sada dobrosusjedske odnose. Njihov prvi susjed sa desne strane bio je gospodin Branko Markuš po prilično osebujan u međuvremenu pokojni gospodin koji je jako štitio svoju nekretninu jer je često bio ispred kuće bio je u mirovini i živio je sam. Često su razgovarali i istina je da je volio malo popiti vina tražio je društvo jer nije imao dobre odnose sa drugim susjedima osim sa tužiteljicom sa kojom je imao specijalan odnos. Tužiteljicu je upoznao u prisustvu gospodina Markuša i gospođe Manulić koja je povremeno dolazila u posjetu gospodinu Markušu u vrijeme poljskih radova proljetno jesensko razdoblje. Tada je tužiteljica došla pozdraviti gospođu Manulić jer su bili u jako dobrim odnosima a on tužiteljicu do tada nije niti vidio da prolazi niti je kontaktirao s njom a to je bilo negdje kroz godinu dana od kada su došli živjeti tamo. Nakon toga vrlo često je sretao tužiteljicu na autobusnoj stanici na Gračanskoj cesti do koje je ona dolazila uz kuću Branka Mikute a on je više puta vidio da tamo prolazi onda bi ju povezao u grad i tako su izgradili dobre dobrosusjedske odnose i to je bilo u više navrata a ne jedan do dva kako je tužiteljica navela ona je tada već bila u mirovini ali je još uvijek radila neke poslove za poslodavca pa je u jutarnjim satima odlazila. Nakon godinu do godinu i pol dana nakon smrti gospodina Markuša 2012. jednog jutra zazvonio mu je na ulazna vrata stana jedan gospodin koji mu se predstavio kao prijatelj tužiteljice i zamolio ga može li na naše parkirno mjesto ostaviti auto na dva do tri sata i proći do kuće tužiteljice na što je on zbog dobrosusjedskih odnosa pristao i to je trajalo nekih 7 do 8 mjeseci kroz koje je svako jutro tamo parkirao a naveo je kao razlog da mu je nezgodno parkirati na Gračanskoj cesti. Nakon toga prestao je to činiti i onda tog gospodina više nikad nije niti vidio. Prve povrede našeg posjeda započele su 2016. krajem godine od strane obitelji Baković koje je zastupao odvjetnik Mladen Smoljan sve je krenulo jednog jutra kada je vidio da su gospodin i gospođa Baković i jedan radnik počeli čistiti kozju stazu odnosno oni su diktirali radniku što da radi na njihovoj nekretnini nakon što ih je upozorio napustili su njihovu nekretninu i oni osobno tu više nisu dolazili. Međutim, jako su motivirali svog sina i snahu i njihovu djecu i prijatelje njihove djece i oni su tuda prolazili i to svakodnevno. Svaki puta kada su bili u prilici oni bi ih i upozorili na što su se oni smijali i ignorirali i na određeni način i provocirali a tužiteljica u tom periodu nije tuda prolazila. Pojavila se i nasljednica nekretnine Markuša Dijana Šalomon koja ih je informirala da želi tu nekretninu prodati čak su joj pomogli da pripremi nekretninu za prodaju. S obzirom na nastale probleme oni su se kao suvlasnici usuglasili da ograde svoju parcelu i utvrde do kuda ista seže. Bilo je teško precizno definirati do kuda seže njihova nekretnina i zato su angažirali geodeta i o tome obavijestili susjedu Šalomon u jednom razgovoru sa Markušom on mu je rekao da je on dopustio tužiteljici da postavi poštanski sandučić na njegovu nekretninu na što ga je on pitao da li je siguran da se isti nalazi na njegovoj nekretnini a on je rekao da ako nije da će se

pomaknuti. On je prilikom jedne vožnje tužiteljice u grad istu obavijestio da namjeravaju ograditi svoju nekretninu a to je bilo 2017. i ona je to prihvatila i ona se tada nije ništa očitovala ona je prije toga izuzetno rijetko prolazila predmetnim spornim putem znala se nalaziti sa gospođom Manulić dok je ona bila u svom vrtu a to je bilo najviše jednom do dva put mjesečno u sezoni poljskih radova. Nakon 8-10 dana otkada ju je obavijestio tužiteljica je došla do njega i rekla je da se ona s time ne slaže i da ona hoće tu imati slobodan prolaz. Na što joj je on rekao da ona ima prolaz kroz dvorište gospodina Mikute i ona je i dalje inzistirala da ovaj prostor ostane otvoren. Oni kao suvlasnici zgrade razgovarali su prije predmetne tužbe da li njima predstavlja neki problem da tužiteljica tuda prođe jednom do dva put mjesečno odnosno onom dinamikom kako je do tada prolazila i zaključili su da to za njih ne predstavlja nikakav problem. Međutim, tu nije bilo govora o osnivanju prava služnosti već isključivo da se dopusti tužiteljici da jednom do dva puta mjesečno tuda prolazi jer su znali da je njen glavni pristup do javne površine kroz dvorište Mikute i ogradili su svoju parcelu i tada su počeli pritisci a već i prije toga je bilo pritisaka učestalo zvanje na telefon, kucanje na vrata od strane tužiteljice, uznemiravanje i dopisi njenog punomoćnika. Tu su se njihovi odnosi značajno narušili i tada je tužiteljica i pokrenula predmetni postupak. Nakon pokretanja predmetnog postupka pojavila se inicijativa da on razgovara sa kćeri tužiteljice Jasminkom Đojinčević koju do tada nije poznavao niti ju je ikada vidio niti je ona tuda prolazila. Našli su se njih dvoje u Gradskoj kavani na Trgu bana Jelačića i ona mu se predstavila kao Jasminka Đojinčević, sutkinja Općinskog građanskog suda u Zagrebu koja radi upravo imovinskopravne predmete i rekla mu je izravno da će ona sto posto dobiti predmetni spor. Nakon toga sam joj je rekao da nema nikakvog prostora za razgovor nakon čega se ona ustala i otišla dakle radilo se o vrlo kratkom susretu. To je bilo nekoliko mjeseci nakon podnošenja predmetne tužbe. Još jednom su se sastali sa kćeri tužiteljice i vrlo brzo su shvatili što je pozadina predmetnog spora i s kime imaju posla. Tužiteljica je prije potresa iselila iz svoje kuće i živjela je kod svoje kćeri u stanu na adresi Gračec 1D s time da kćer tamo ne živi ali je povremeno znala navraćati u kuću i tada je forsirala prolaz preko njihove nekretnine a to je bilo od 2019. i od onda je učestalo prolazila. Zbog toga što je tužiteljica tražila da se vrata ne zaključavaju imali su problema s drugim osobama koje su tuda prolazile i onda ju je zamolio da ona zaključava vrata što je ona odbila i napravila je scenu zvala je i policiju a indikativno je da policija kući tužiteljice prišla sa Gačanske ceste preko nekretnine Branka Mikute. On je tada otvoreno pitao tužiteljicu zašto im to rade kada je ranije prelazila preko Mikutine nekretnine ona je na to rekla da se oni i Mikuta dogovore a da je njoj svejedno na što joj je on rekao kako da se oni dogovore kada je njih tužila a ona je otišla. Zna da je njena nekretnina na prodaju jer mu je tužiteljica u jednom telefonskom razgovoru rekla da kupi njenu nekretninu pa da je riješio problem. Slično je prilikom drugog susreta spomenula i kći tužiteljice gdje je baš rekla ako neki od susjeda kupi njezinu nekretninu. Nakon toga uslijedile su još dvije tužbe od strane tužiteljice jedna protiv njega i jedna protiv svih njih suvlasnika. Tužiteljica nikada nije imala nesmetan i slobodan prolaz kroz njihovo dvorište.

Na poseban upit punomoćnika tužiteljice što misli pod time da je na prvom sastanku sa Jasminkom Đojinčević shvatio s kime ima posla, tuženik je naveo da je tada saznao da je ona sutkinja Općinskog građanskog suda u Zagrebu i da je vrlo agresivno nastupila. 2007. došli su živjeti u zgradu a uknjižili su se kao vlasnici stana nešto kasnije. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice je li kada je uselio u predmetnu zgradu postojao bilo kakav prolaz između zgrade u kojoj je kupio stan i nekretnine Branka Markuša 2. tuženik je odgovorio da nije jer tu nitko nije prolazio.

Nakon što su 2. tuženiku predočene fotografije (str. 133 i 134 spisa) navodi kako je vidljivo da taj dio nekretnine zarastao i da tu očigledno nitko nije prolazio. Kasnije su gospoda Baković to počistili i išli su sebi napraviti prolaz prije nego što ih je upozorio da to ne čine. U međuvremenu je njima kompletno blokiran pristup njihovoj nekretnini i to na susjednoj nekretnini a misli da je to dogovor između novih vlasnika nekretnine Markuša i susjeda Rajha Dubravka koji se nalazi ispod Markuša. Bakovići su htjeli ugraditi neke betonske blokove u zemlju ali to nisu napravili pokazuje fotografiju na kojoj su vidljivi ti blokovi, predaje istu fotografiju u spis uz suglasnost protivne strane. Prije nego što je izašao na njihov zahtjev geodet po prilici su znali granicu svoje nekretnine do nekretnine Markuša ali nisu istu znali precizno. Misli da je početkom 2017. upoznao tužiteljicu s namjerom ograđivanja naše nekretnine. Ne zna da li su ju pismeno obavijestili osobno nije a ne zna je li odvjetnica možda. Oni su bili angažirali odvjetnicu Missoni de Both ali su onda utvrdili da nešto nije u redu s njenim zastupanjem pa su joj opozvali punomoć. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice kako to da je u postupku osiguranja dokaza u kojem je bio prisutan utvrđeno da postoji prolaz 2. tuženik odgovara kako oni nisu znali namjeru tužiteljice da ona prebaci kompletnu komunikaciju sa svojom nekretninom do javnog puta preko njihove nekretnine. Za vrijeme života Markuša tuda nitko nije prolazio jer je on to branio a kasnije se kada je on umro dogodio problem sa Bakovićima. Na poseban upit punomoćnika tužiteljice kada mu se predočava fotografija na str. 134 spisa da li može potvrditi da je takvo stanje izgleda nekretnine bilo u vrijeme kada je on uselio u zgradu 2. tuženik je odgovorio kako misli da nije i da kamenja koje je vidljivo na fotografiji nije bilo a poštanski sandučić je bio. Čuo je nešto o tome da je Dijana Šalomon na donjem dijelu njihove parcele postavila vrata ali to se tako brzo izdogađalo da kada je saznao je već netko otpilio ta vrata odnosno tužiteljica je rekla da su to napravili ona i Bakovići. Želi izraziti svoje nezadovoljstvo jer zadnjih četiri do pet godina tužiteljica intenzivno prolazi preko njihovr nekretnine što u znatnoj mjeri remeti njihov mir jer ju praktički imaju u svom dnevnom boravku.

82. U odnosu na iskaz tužiteljice, potrebno je najprije istaknuti kako je tužiteljica detaljno iskazivala od kada se koristi predmetnim putem, da su se tim putem koristile i druge osobe koje su dolje imale parcele. Dakle, tužiteljica je iskazivala o relevantnim okolnostima.

83. U odnosu na iskaz 1. tuženika Marina Mališa, potrebno je istaknuti kako je on već na početku svog iskaza kontradiktoran. Naime, 1. tuženik najprije govori kako kada su oni kupili stan 2007. u niti jednoj dokumentaciji nije postojao bilo kakav trag o postojanju neke služnosti niti je faktično tužiteljica tamo prolazila. Kasnije govori kako oni od 2007. do 2017. nisu imali nikakvih problema jer je tužiteljica tuda iznimno rijetko prolazila, možda jednom mjesečno. Dakle, najprije govori da tužiteljica nije uopće prolazila predmetnim putem, a kasnije govori da je rijetko prolazila predmetnim putem. Ovaj sud ocjenjuje kako je iskaz 1. tuženika nevjerodostojan u dijelu kada na poseban upit punomoćnika tužiteljice, a nakon što mu je predočena fotografija na str. 134. spisa navodi kako se ne sjeća da li je tako izgledala nekretnina kada je kupio stan 2007. Naime, na toj fotografiji jasno je vidljivo postojanje puta na dijelu između zgrade tuženih i nekretnine gospodina Markuša te je potpuno nevjerodostojno da se 1. tuženik ne sjeća kako je izgledala nekretnina kada je kupio stan.

84. Isto je potrebno povezati sa iskazom 2. tuženika Gorana Kotura, koji je na isto pitanje odgovorio kako misli da nije tako izgledala, odnosno misli da nije bilo

kamenja. Dakle, prema njemu je razlika bila samo u tome da nije bilo kamenja, dakle, jasno je bilo vidljivo da postoji pošljunčani put, a na početku toga puta je vidljiv poštanski sandučić na kojem je navedeno 8A, a Gračec 8A je adresa kuće tužiteljice.

85. Za ovaj sud iz provedenog iscrpnog dokaznog postupka na nedvosmislen način proizlazi kako je tuženicima moralo biti poznato da postoji predmetni put, koji ide preko njihove nekretnine. Naime, sam 2. tuženik niti ne osporava fotografiju na str. 134. spisa na kojoj je jasno vidljivo kako postoji predmetni put.

86. Dakle, pozivanje tuženika na načelo povjerenja u zemljišne knjige, ovaj sud ocjenjuje neosnovanim. Naime, neovisno o nespornoj činjenici kako u korist nekretnine tužiteljice u vrijeme kada su tuženici kupili stanove nije bila u zemljišnoj knjizi upisana služnost, tuženici su morali znati kako preko njihove nekretnine prolazi put, budući da je to bilo jasno vidljivo na samome terenu.

87. Pored toga ovaj sud ocjenjuje nevjerodostojnim iskaz svjedoka Miličevića (on je tuženicima prodao stanove) da nije znao za postojanje puta, budući da je tužiteljica detaljno iskazala o tome kako je Miličević njoj ostavio prolaz i da su radnici Miličevića i izbetonirala jedno 3, 4 metara dužine, a da im je onda Miličević zabranio daljnje betoniranje jer se troši puno betona. Dakle, tužiteljica se sjeća detalja tog događaja, kada joj je upravo svjedok Miličević ostavio predmetni prolaz preko nekretnine koja je sada u suvlasništvu tuženika.

88. Saslušani svjedoci, čije je saslušanje predložila tužiteljica, su iskazivali o tome kako se tužiteljica koristi tim putem od kada je doselila u svoju kuću 1980. godine i svi svjedoci koji su dolazili kod tužiteljice ili njezine kćeri, saslušane svjedokinje Jasminke Đojinčević, iskazivali su kako su upravo predmetnim putem dolazili do nekretnine tužiteljice.

89. Dakle, očigledno je da se tužiteljica dugi niz godina, prije nego što su tuženici 2007. kupili svoje stanove, već koristila predmetnim putem, što tuženicima nije moglo ostati nepoznato u trenutku kada su kupili svoje stanove.

90. Po uvjerenju ovog suda radi se o tome da su tuženici nezadovoljni da preko njihove nekretnine ide put i da tužiteljica tuda prolazi, međutim, sama činjenica da su nezadovoljni ne dovodi u pitanje pravo tužiteljice koje je evidentno stekla već prije nego što su tuženici uopće 2007. kupili svoje stanove.

91. Slijedom navedenoga, za ovaj sud iz provedenog postupka u odnosu na predmetni tužbeni zahtjev nedvojbeno proizlazi kako je tužiteljica u vrijeme podnošenja predmetne tužbe 16. listopada 2018., na temelju odredbe čl. 229. st. 1. dosjelošću stekla pravo stvarne služnosti puta preko nekretnine koja je sada u suvlasništvu tuženika i to nesmetanim izvršavanjem prava služnosti u vremenskom razdoblju dužem od 20 godina, odnosno stekla je to pravo u korist svoje nekretnine na adresi Gračec 8A. Naime, tužiteljica se tim putem koristila još od 1980. godine, a tuženici su 2007. kupili svoje stanove, dakle, ona je to pravo dosjelošću stekla prije nego što su tuženici kupili svoje stanove, a što tuženicima nije moglo ostati nepoznato, budući da je na terenu bilo jasno vidljivo postojanje puta, a isti je ucrtan i u spomenutom elaboratu iz 2000. godine.

92. Dakle, na temelju provedenog iscrpnog dokaznog postupka, ovaj sud ocjenjuje kako je osnovan konačno postavljeni tužbeni zahtjev iz tužiteljičinog podneska od 30. ožujka 2026. (točka I. izreke presude).

93. Nadalje, je potrebno ocijeniti osnovanost protutužbenog zahtjeva usmjerenog na ukidanje prava služnosti.

94. Naime, tuženici tvrde kako tužiteljica ima prikladniji put za prilaz svojoj nekretnini i to preko nekretnine saslušanog svjedoka Mikute oznake kč. br. 2121/1 k.o. Gračani.

95. U odnosu na protutužbeni zahtjev, potrebno je najprije istaknuti kako je ovaj sud na ročištu za glavnu raspravu 6. listopada 2026. odbio dokazni prijedlog tuženika za izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem na okolnost utvrđivanja postojanja prikladnijeg puta do nekretnine tužiteljice.

96. Naime, tuženici su taj dokazni prijedlog nepravovremeno istaknuli, budući da su u fazi prethodnog postupka tuženici isključivo predložili da se na okolnosti iz protutužbe provede očevid uz sudjelovanje sudskog vještaka, a tek su kasnije u fazi glavne rasprave istaknuli da bi se trebao provesti dokaz građevinskim vještačenjem.

97. Dokazni prijedlog vještačenja neodređen je sam po sebi jer je dužnost stranaka istaknuti određene dokazne prijedloge, a dokazni prijedlog građevinskim vještačenjem istaknut je nepravovremeno u fazi glavne rasprave te je ovaj sud odbio izvođenje tog dokaza.

98. Pored toga potrebno je istaknuti da je tužiteljica na ročištu za glavnu raspravu 6. listopada 2026. istaknula kako nekretnina kč. br. 2121/2 k.o. Gračani nije u vlasništvu niti jedne od stranaka u postupku pa nije niti moguće izvođenje dokaza na toj nekretnini u sklopu ovog sudskog postupka, a niti je građevinsko vještačenje čak i da je pravodobno predloženo adekvatan dokaz za utvrđivanje prikladnosti puta.

99. Ovaj sud ocjenjuje kao pravilne takve navode tužiteljice. Naime, nije moguće izvođenje dokaza očevidom na nekretnini koja nije u vlasništvu niti jedne od stranaka u postupku, a pored toga je nerazumljivo zašto bi pitanje prikladnosti puta uopće ulazilo u djelokrug poslova građevinskog vještaka.

100. Dodatno je potrebno istaknuti, kako iz povedenog postupka proizlazi da se tužiteljica još od 1980. kada je doselila u nekretninu na adresi Gračec 8A koristi predmetnim putem preko nekretnine koja je sada u suvlasništvu tuženika, njena kućna adresa sukladno podacima u katastru je na ulici Gračec, ona je oduvijek orijentirana na tu stranu, tako da je očigledno kako je protutužbeni zahtjev isključivo usmjeren ka onemogućavanju tužiteljice u korištenju svojim pravom, a to je pravo služnosti puta u korist njene nekretnine na adresi Gračec 8A.

101. Slijedom navedenoga, odbijen je kao neosnovan protutužbeni zahtjev i to prije svega po pravilima o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221. a ZPP-a, budući da tuženici nisu dokazali da bi se radilo o prikladnijem putu do nekretnine tužiteljice. Međutim, ovaj sud ocjenjuje kako je taj zahtjev svakako neosnovan, budući da je

protivan rezultatima iscrpnog dokaznog postupka, a kao što je to prethodno obrazloženo.

102. S obzirom da je prihvaćen predmetni tužbeni zahtjev, a odbijen je kao neosnovan predmetni protutužbeni zahtjev, tužiteljica sukladno odredbi čl. čl. 154. st. 1. ZPP-a u vezi sa čl. 155. ZPP-a, ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka. Međutim, tužiteljica pogrešno traži naknadu troškova postupka i to za svaku poduzetu radnju u postupku. Naime, sukladno odredbi Tbr. 7. t. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine" br. 138/23; dalje: Tarifa) propisana je za sporove radi služnosti jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 500,00 EUR. S time da je za svaku radnju nakon četiri radnje u postupku propisana dodatna nagrada u iznosu od 100,00 EUR po radnji. Međutim, odredbom prijelaznih i završnih odredaba, odnosno Tbr. 52. t. 4. Tarife propisano je da se na ovu vrstu spora primjenjuje tarifa koja je bila na snazi u vrijeme pokretanja postupka. Posljedično, budući da je ovaj parnični postupak pokrenut 16. listopada 2018. u ovoj pranoj stvari primjenjuje se Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12., 103/14, 118/14. i 107/15.) prema kojoj je propisano da odvjetniku u postupcima radi služnosti pripada jednokratna nagrada u visini od 200 bodova, a odredbom Tbr. 50 tada važeće Tarife bila je propisana vrijednost boda u iznosu od 10,00 kn.

103. Slijedom navedenoga, tužiteljica ima pravo na naknadu troškova ovog parničnog postupka na ime jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 265,45 EUR pa kada se tome doda PDV ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 331,81 EUR. Tužiteljica ima pravo i na naknadu troška predujma za geodetsko vještačenje i izlazak sudske komisije u ukupnom iznosu od 563,59 EUR. Posljedično, tužiteljica ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 895,40 EUR (točka III. izreke presude).

104. Ovakvo pravno shvaćanje glede naknade troškova postupka sukladno je i brojnoj sudskoj praski pa tako i primjerice odluci Gž-1619/2024-2 Županijskog suda u Rijeci od 21. svibnja 2025. i odluci Gž-123/2025-2 Županijskog suda u Velikoj Gorici od 18. veljače 2025.

105. Tužiteljica sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a ima pravo i na zateznu kamatu na dosuđene troškove parničnog postupka i to od presuđena pa do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose.

106. Naprotiv, tužiteljica nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka za svaku poduzetu radnju. Dakle, tužiteljica nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 8.168,19 EUR (točka IV. izreke presude).

107. Ovaj sud u izreci presude nije smatrao potrebnim odlučivati o zahtjevu za naknadu troškova tuženih, budući da je tužiteljica u cijelosti uspjela u ovom sporu pa je isti bespredmetan.

U Sesvetama 19. studenoga 2026.

Poslovni broj: P-843/2019-126

Sudac
Lovro Tomičić

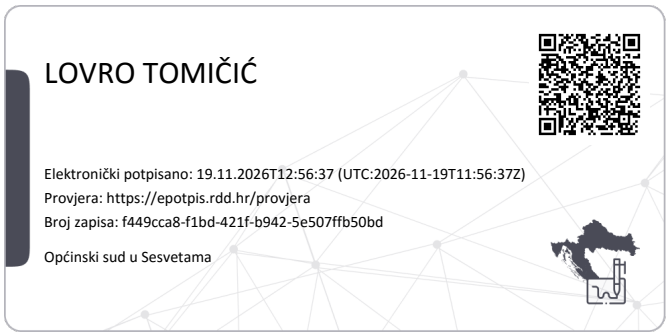

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva istovjetna primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:
- tužiteljici-protutuženici po odvjetniku Mladenu Smoljanu uz nalog za sudsku pristojbu na presudu
- 1., 2. i 3. tuženicima - protutužiteljima po odvjetnici Ariani Varga Filaković uz nalog za sudsku pristojbu na presudu

Broj zapisa: **9-30890-57bea**

Kontrolni broj: **06303-bac1c-4b86c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.